

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 221

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

14 august 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 221/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 209, 31.7.2010

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 221/02

Cauza C-105/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor și libera circulație a capitalurilor — Articolele 49 CE și 56 CE, precum și articolele 36 și 40 din Acordul privind SEE — Impozitare directă — Impozitarea dobânzilor încasate — Tratat defavorabil aplicat nerezidenților — Sarcina probei)

2

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 221/03	Cauza C-211/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 iunie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 CE — Asigurări sociale — Îngrijiri spitalicești necesare pe parcursul unei șederi temporare într-un alt stat membru — Lipsa dreptului la o intervenție a instituției competente complementară în raport cu cea a instituției statului membru de ședere) 2	2
2010/C 221/04	Cauza C-262/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landsret — Danemarca) — CopyGene A/S/Skatteministeriet [A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) — Spitalizare și îngrijiri medicale — Activități conexe — Instituții recunoscute în mod corespunzător de natură similară spitalelor și centrelor de tratament medical sau de diagnostic — Bancă privată de celule stem — Servicii de prelevare, de transport, de analiză și de stocare de sânge din cordonul ombilical al noilor născuți — Eventuală aplicare autologă sau alogenă de celule stem] 3	3
2010/C 221/05	Cauza C-338/08 și C-339/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Commissione Tributaria Regionale di Torino — Italia) — P. Ferrero E C. SPA/Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08) (Trimitere preliminară — Directiva 90/435/CEE — Noțiunea „taxă reținută la sursă” — Aplicarea unei prelevări de 5 % cu ocazia distribuirii dividendelor și a „rambursării majorării impozitului cu titlu de regularizare definitivă” de către o filială italiană către societatea-mamă a acesteia stabilită în Țările de Jos, în temeiul unei convenții bilaterale) 4	4
2010/C 221/06	Cauza C-375/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 iunie 2010 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Treviso — Italia) — Procedură penală împotriva Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C. [Agricoltura — Organizarea comună a piețelor — Carne de vită și mânzat — Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 — Asistență financiară comunitară referitoare la primele speciale pentru masculii din specia bovină și la plățile de extensificare — Condiții de acordare — Calculul coeficientului de densitate a animalelor deținute pe exploatare — Noțiunea „suprafață furajeră disponibilă” — Regulamentele (CEE) nr. 3887/92 și (CE) nr. 2419/2001 — Sistemul integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare — Reglementare națională care condiționează acordarea asistențelor financiare comunitare de prezentarea unui titlu juridic valabil care justifică utilizarea suprafețelor furajere exploatare] 5	5
2010/C 221/07	Cauza C-413/08 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 iunie 2010 — Lafarge SA/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene [Recurs — Înțelegere — Plăci din ipsos — Denaturarea elementelor de probă — Sarcina probei — Nemotivare — Regulamentul nr. 17 — Articolul 15 alineatul (2) — Sancțiuni — Încălcări repetate — Etapa în care se ia în considerare efectul de descurajare al amenzi] 5	5
2010/C 221/08	Cauza C-423/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Resurse proprii — Proceduri referitoare la perceperea taxelor la import sau la export — Nerespectarea termenelor pentru înregistrarea resurselor proprii — Plata cu întârziere a resurselor proprii aferente acestor taxe) 6	6

2010/C 221/09	Cauza C-492/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/112/CE — Taxă pe valoarea adăugată — Cotă redusă — Articolul 96 și articolul 98 alineatul (2) — Anexa III punctul 15 — Asistență judiciară — Serviciile prestate de avocați — Remunerare integrală sau parțială de către stat]	6
2010/C 221/10	Cauza C-550/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht München — Germania) — British American Tobacco (Germany) GmbH/Hauptzollamt Schweinfurt (Directiva 92/12/CEE — Produse supuse accizelor — Import de tutun brut nesupus accizelor în cadrul unui regim de perfecționare activă — Transformare în tutun tăiat — Circulație între state membre — Document de însoțire)	7
2010/C 221/11	Cauza C-571/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Determinarea liberă, de către fabricanți și importatori, a prețurilor minime de vânzare cu amănuntul a produselor lor — Reglementare națională care impune un preț minim de vânzare cu amănuntul a țigărilor — Justificare — Protecția sănătății publice)	7
2010/C 221/12	Cauza C-2/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Varhoven administrativen sad — Bulgaria) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv/Petar Dimitrov Kalinchev (Accize — Impozitarea vehiculelor de ocazie — Impozitare a vehiculelor de ocazie importate mai mare decât cea a vehiculelor aflate deja în circulație pe teritoriul național — Impozitare în funcție de anul de fabricație și de kilometrajul vehiculelor — Noțiunea „produse naționale similare”)	8
2010/C 221/13	Cauza C-31/09: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Bíróság — Republica Ungară) — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal [Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat — Apatrid de origine palestiniană care nu a solicitat protecția sau asistența Agenției ONU de Ajutorare și Construcție pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Mijlociu (UNRWA) — Cerere de acordare a statutului de refugiat — Respingere pentru motivul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 1 secțiunea A din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 — Drept al acestui apatrid la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (a) a doua teză din Directiva 2004/83]	9
2010/C 221/14	Cauza C-37/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Gestionarea deșeurilor depozitate în mod ilegal — Directiva 2006/12/CE — Directiva 80/68/CEE)	9
2010/C 221/15	Cauza C-51/09 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 iunie 2010 — Barbara Becker/Harman International Industries Inc., Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marca verbală „Barbara Becker” — Opoziție a titularului mărcilor verbale comunitare BECKER și BECKER ONLINE PRO — Aprecierea riscului de confuzie — Aprecierea similitudinii semnelor pe plan conceptual]	10

2010/C 221/16	Cauza C-58/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Leo-Libera GmbH/Finanzamt Buchholz in der Nordheide [Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 135 alineatul (1) litera (i) — Scutirea pariurilor, a loteriilor și a altor forme de jocuri de noroc — Condiții și limite — Competența statelor membre de a determina] 10	10
2010/C 221/17	Cauza C-75/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italia) — Agra Srl/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria [Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Articolul 221 alineatele (3) și (4) — Recuperare ulterioară a datoriei vamale — Prescripție — Act care poate declanșa urmărirea penală] 11	11
2010/C 221/18	Cauza C-86/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, Manchester — Regatul Unit) — Future Health Technologies Ltd/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs [Taxa pe valoare adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutiri — Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) — Spitalizarea și îngrijirea medicală și activitățile conexe — Prestarea de îngrijiri medicale în exercitarea profesiunilor medicale și paramedicale — Colectarea, testarea și analizarea sângelui din cordonul ombilical — Conservarea celulelor stem — Eventuală utilizare terapeutică în viitor — Operațiuni constituite dintr-un fascicul de elemente și de acte] 11	11
2010/C 221/19	Cauza C-98/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale) — Francesca Sorge/Poste Italiane SpA (Trimitere preliminară — Politică socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru privind munca pe durată determinată — Clauza 8 — Mențiuni care trebuie să figureze într-un contract de muncă pe durată determinată încheiat în vederea înlocuirii unui lucrător absent — Reducerea nivelului general de protecție acordată lucrătorilor — Interpretare conformă) 12	12
2010/C 221/20	Cauzele conexe C-105/09 și C-110/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)/Région wallonne (Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Directiva 91/676/CEE — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Programe de acțiune privind zonele vulnerabile) 13	13
2010/C 221/21	Cauza C-169/09: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Cerințe în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor consumatoare de energie — Netranspunere în termenul prevăzut) 13	13
2010/C 221/22	Cauza C-478/09: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Fuziunea sau divizarea societăților comerciale pe acțiuni — Cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă — Netranspunere în termenul stabilit) 14	14

2010/C 221/23	Cauzele conexate C-188/10 și C-189/10: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Proceduri împotriva Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10) [Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Examinarea conformității unei legi naționale atât cu dreptul Uniunii, cât și cu Constituția națională — Reglementare națională care prevede caracterul prioritar al unei proceduri incidentale de control al constituționalității — Articolul 67 TFUE — Libera circulație a persoanelor — Eliminarea controlului la frontierele interne — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Articolele 20 și 21 — Reglementare națională care autorizează controalele de identitate în zona cuprinsă între frontiera terestră a Franței cu statele părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen și o linie trasată la 20 de kilometri înainte de frontieră]	14
2010/C 221/24	Cauza C-507/09 P: Recurs introdus la 7 decembrie 2009 de Goldman Management AD împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 16 noiembrie 2009 în cauza T-354/09 ...	15
2010/C 221/25	Cauza C-218/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 6 mai 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation/Finanzamt Hamburg-Bergedorf	16
2010/C 221/26	Cauza C-224/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Baden-Baden (Germania) la 10 mai 2010 — Staatsanwaltschaft Baden-Baden/Leo Apelt	16
2010/C 221/27	Cauza C-225/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 10 mai 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa ca succesoare în drepturi a lui Jose Bernal Fernandez/Familienkasse Nürnberg	17
2010/C 221/28	Cauza C-234/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de grande instance de Nanterre (Franța) la 12 mai 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	17
2010/C 221/29	Cauza C-240/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la 14 mai 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz/Finanzamt Stuttgart III	18
2010/C 221/30	Cauza C-241/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Austria) la 17 mai 2010 — Harald Jung și Gerald Hellweger/Magistrat der Stadt Salzburg, cealaltă parte: Finanzamt Salzburg-Stadt	18
2010/C 221/31	Cauza C-252/10 P: Recurs introdus la 18 mai 2010 de Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 2 martie 2010 în cauza T-70/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA)	19

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 221/32	Cauza C-256/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 25 mai 2010 — David Barcenilla Fernández/Gerardo García S.L.	20
2010/C 221/33	Cauza C-258/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunalul Dâmbovița (România) la data de 25 mai 2010 — Nicușor Grigore/Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București	20
2010/C 221/34	Cauza C-261/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 25 mai 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano/Gerardo García S.L.	21
2010/C 221/35	Cauza C-265/10: Acțiune introdusă la 28 mai 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	21
2010/C 221/36	Cauza C-267/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 28 mai 2010 — André Rossius/État belge — SPF Finances	22
2010/C 221/37	Cauza C-268/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 28 mai 2010 — Marc Collard/État belge — SPF Finances	23
2010/C 221/38	Cauza C-269/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif de Montreuil (Franța) la 28 mai 2010 — Société Accor Services France/Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	24
2010/C 221/39	Cauza C-270/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 31 mai 2010 — Lotta Gistö	25
2010/C 221/40	Cauza C-272/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis la 31 mai 2010 — Suzana Berkizi-Nikolakaki/Anotato Symvoulio epilogis prosopikou (A. S. E. P.) și Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis	25
2010/C 221/41	Cauza C-273/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spania) la 1 iunie 2010 — David Montoya Medina/Fondo de Garantía Salarial y Universidad de Alicante	26
2010/C 221/42	Cauza C-274/10: Acțiune introdusă la 1 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Ungară	26
2010/C 221/43	Cauza C-286/10: Acțiune introdusă la 9 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	27
2010/C 221/44	Cauza C-287/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif (Luxemburg) la 10 iunie 2010 — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des Contributions directes	28

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 221/45	Cauza C-291/10: Acțiune introdusă la 11 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană	28
2010/C 221/46	Cauza C-294/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Republica Letonia) la 15 iunie 2010 — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija	29
2010/C 221/47	Cauza C-295/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Republica Lituania) la 15 iunie 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis și Laurynas Arimantas Lašas/Pakruojo rajono savivaldybės taryba, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentą	29
2010/C 221/48	Cauza C-296/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Stuttgart (Germania) la 16 iunie 2010 — Bianca Purruker/Guillermo Vallés Pérez	30
2010/C 221/49	Cauza C-302/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 18 iunie 2010 — Infopaq International A/S/Danske Dagblades Forening	31
2010/C 221/50	Cauza C-306/10: Acțiune introdusă la 25 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia	32

Tribunalul

2010/C 221/51	Cauza T-66/01: Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2010 — Imperial Chemical Industries/Comisia („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața sodei în Regatul Unit — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE — Prescrierea dreptului Comisiei de a aplica amenzi sau sancțiuni — Termen rezonabil — Norme fundamentale de procedură — Autoritate de lucru judecat — Existența poziției dominante — Folosire abuzivă a poziției dominante — Afectarea comerțului dintre statele membre — Amendă — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante”)	33
2010/C 221/52	Cauza T-321/05: Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — AstraZeneca/Comisia („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața medicamentelor împotriva ulcerului — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE — Definirea pieței — Constrângeri concurențiale semnificative — Utilizare abuzivă a procedurilor privind certificatele suplimentare de protecție pentru medicamente și a procedurilor de autorizare a punerii pe piață a medicamentelor — Declarații înșelătoare — Retragera autorizațiilor de punere pe piață — Obstacole în calea punerii pe piață a medicamentelor generice și a importurilor paralele — Amenzi”)	33
2010/C 221/53	Cauza T-44/06: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Comisia/Hellenic Ventures și alții („Clauză compromisorie — Acțiune pentru crearea și dezvoltarea unor fonduri de capital de lansare — Rezilierea contractului — Acțiune introdusă împotriva asociaților unei societăți — Inadmisibilitate — Restituirea sumelor avansate — Dobânzi”)	34

2010/C 221/54	Cauza T-111/07: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Agrofert Holding/Comisia („Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind o procedură referitoare la o concentrare între întreprinderi — Refuz de acces”) 35	35
2010/C 221/55	Cauza T-342/07: Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2010 — Ryanair/Comisia („Concurență — Concentrări — Transport aerian — Decizie prin care concentrarea este declarată incompatibilă cu piața comună — Evaluarea efectelor operațiunii asupra concurenței — Bariere la intrare — Creșteri în eficiență — Angajamente”) 35	35
2010/C 221/56	Cauza T-411/07: Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2010 — Aer Lingus Group/Comisia („Concurență — Concentrări — Decizie prin care o operațiune de concentrare este declarată incompatibilă cu piața comună — Noțiunea «concentrare» — Cesionarea tuturor acțiunilor sau activelor dobândite, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării — Refuz de a dispune măsuri adecvate — Necompetența Comisiei”) 36	36
2010/C 221/57	Cauza T-53/08: Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — Italia/Comisia (Ajutoare de stat — Compensare a unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prolungire a aplicării unui tarif preferențial pentru furnizarea de energie electrică — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Noțiunea de avantaj — Principiul contradictorialității) 36	36
2010/C 221/58	Cauza T-62/08: Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Comisia („Ajutoare de stat — Compensare a unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prolungire a aplicării unui tarif preferențial pentru furnizarea de energie electrică — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea sa — Noțiunea de avantaj — Principiul protecției încrederii legitime — Punere în aplicare a ajutorului”) 37	37
2010/C 221/59	Cauza T-63/08: Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — Cementir Italia/Comisia („Ajutoare de stat — Compensarea unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prorogarea unui tarif preferențial pentru furnizarea de electricitate — Decizie prin care ajutorul se declară incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de avantaj — Principiul protecției încrederii legitime — Punerea în aplicare a ajutorului”) 37	37
2010/C 221/60	Cauza T-64/08: Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche/Comisia („Ajutoare de stat — Compensarea unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prorogarea unui tarif preferențial pentru furnizarea de electricitate — Decizie prin care ajutorul se declară incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de avantaj — Principiul protecției încrederii legitime — Punerea în aplicare a ajutorului”) 38	38
2010/C 221/61	Cauza T- 266/08 P: Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 2010 — Kerstens/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Schimbarea repartizării — Articolul 7 din statut — Interesul serviciului — Denaturarea elementelor de fapt și a elementelor de probă — Obligația de motivare a Tribunalului Funcției Publice — Dreptul la apărare”) 38	38

2010/C 221/62	Cauza T-335/08: Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — BNP Paribas și BNL/Comisia (Ajutoare de stat — Măsuri luate de autoritățile italiene în favoarea anumitor bănci restructurate — Regim de realiniere a valorilor fiscale ale activelor — Decizie prin care schema de ajutor este calificată drept incompatibilă cu piața comună și prin care se dispune recuperarea ajutorului — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Admisibilitate — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Caracter selectiv — Obligația de motivare) 39	39
2010/C 221/63	Cauza T-351/08: Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2010 — Matratzen Concord/OAPI — Barranco Schnitzler și Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative MATRATZEN CONCORD — Marcă națională verbală anterioară MATRATZEN — Motiv relativ de refuz — Dovadă a utilizării mărcii anterioare — Obligație de motivare — Articolul 73 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 39	39
2010/C 221/64	Cauza T-407/08: Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2010 — MIP Metro/OAPI — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Metromeet — Marcă națională verbală anterioară meeting metro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 40	40
2010/C 221/65	Cauza T-485/08 P: Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 2010 — Lafili/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Admisibilitate — Noțiunea de parte care a căzut în pretenții în primă instanță — Promovare — Încadrare în grad și în treaptă — Factor de multiplicare supraunitar — Transformare în vechime în treaptă — Articolul 7 din anexa XIII la statut”) 40	40
2010/C 221/66	Cauza T-557/08: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — mPAY24/OAPI — Ultra (M PAY) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă M PAY — Mărci comunitare și naționale verbale anterioare MPAY24 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 41	41
2010/C 221/67	Cauzele conexate T-568/08 și T-573/08: Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — M6 și TF1/Comisia („Ajutoare de stat — Serviciul public al radiodifuziunii — Ajutor pe care Republica Franceză intenționează să îl acorde France Télévisions — Aport de capital în valoare de 150 de milioane de euro — Decizie de a nu ridica obiecții — Serviciu de interes economic general — Criteriu de proporționalitate — Lipsa unor dificultăți serioase”) 41	41
2010/C 221/68	Cauza T-51/09: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Comisia/Antiche Terre [„Clauză compromisorie — Program privind promovarea tehnologiilor energetice pentru Europa (Thermie) — Contract privind realizarea la Umbertide (Italia) a unei centrale de producere a energiei electrice prin intermediul unei tehnologii inovatoare de ardere a biomasei agroforestiere — Modificare substanțială a condițiilor de executare a contractului — Reziliere — Rambursarea sumelor plătite — Dobânzi”] 42	42

2010/C 221/69	Cauza T-60/09: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Herhof/OAPI — Stabilator (stabilator) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative stabilator — Marca comunitară verbală anterioară STABILAT — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Lipsa unei similitudini a produselor și serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	42
2010/C 221/70	Cauza T-124/09: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Valigeria Roncato/OAPI — Roncato (CARLO RONCATO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CARLO RONCATO — Marca națională figurativă RV RONCATO și marca națională verbală RONCATO neînregistrate — Marca națională figurativă anterioară RV RONCATO și marca națională verbală anterioară RONCATO — Lipsa riscului unui folos obținut în mod necuvenit din caracterul distinctiv și din renumele mărcilor anterioare — Existența unui motiv întemeiat pentru utilizarea mărcii solicitate — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	43
2010/C 221/71	Cauza T-293/08: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2010 — BASF Plant Science și alții/Comisia Europeană („Apropierea legislațiilor — Diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic — Procedură de autorizare a introducerii pe piață — Lipsa adoptării unei decizii — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Litigiu rămas fără obiect — Nepronunțare asupra fondului”)	43
2010/C 221/72	Cauza T-515/08: Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2010 — Mauerhofer/Comisia („Contract-cadru multiplu «Comisia 2007» — Recrutarea unor experți în cadrul acțiunilor referitoare la ajutorul acordat țărilor terțe — Sarcini de expertiză — Măsură a Comisiei referitoare la numărul de zile facturabile prestate — Acțiune în anulare — Inexistența unui act atacabil — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Legătură de cauzalitate — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”)	44
2010/C 221/73	Cauza T-24/09: Ordonanța Tribunalului din 16 iunie 2010 — Biocaps/Comisia [„Concurență — Procedură administrativă — Decizie prin care se dispune o inspecție — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Existența destinatarului deciziei — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”]	44
2010/C 221/74	Cauza T-284/09 P: Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2010 — Meister/OAPI („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Întocmire cu întârziere a rapoartelor de evaluare — Obiectul acțiunii formulate în primă instanță — Răspuns tardiv la reclamații — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)	45
2010/C 221/75	Cauza T-359/09: Ordonanța Tribunalului din 17 iunie 2010 — Jurašinović/Consiliul [„Acțiune în anulare — Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Rapoartele observatorilor trimiși de Uniunea Europeană în regiunea Knin (Croatia) — Măsură intermediară — Inadmisibilitate — Refuz implicit al accesului — Interesul de a exercita acțiunea — Decizie explicită adoptată după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]	45

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 221/76	Cauza T-61/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 30 iunie 2010 — Victoria Sánchez/Parlamentul European și Comisia („Procedură privind măsurile provizorii — Cerere de măsuri provizorii — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”) 46	46
2010/C 221/77	Cauza T-493/09 P: Recurs introdus la 21 mai 2010 de Y împotriva Hotărârii pronunțate la 7 octombrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-29/08, Y/Comisia 46	46
2010/C 221/78	Cauza T-242/10: Acțiune introdusă la 27 mai 2010 — Danzeisen/Comisia 47	47
2010/C 221/79	Cauza T-244/10: Acțiune introdusă la 26 mai 2010 — Tsakiris-Mallas/OAPI — Seven (7 Seven Fashion Shoes) 49	49
2010/C 221/80	Cauza T-256/10 P: Recurs introdus la 9 iunie 2010 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii pronunțate la 25 martie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-102/08, Marcuccio/Comisia 49	49
2010/C 221/81	Cauza T-257/10: Acțiune introdusă la 4 iunie 2010 — Italia/Comisia 50	50
2010/C 221/82	Cauza T-262/10: Acțiune introdusă la 7 iunie 2010 — Microban International și Microban (Europe)/Comisia 51	51
2010/C 221/83	Cauza T-263/10: Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia 52	52
2010/C 221/84	Cauza T-264/10: Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia 53	53
2010/C 221/85	Cauza T-265/10: Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia 53	53
2010/C 221/86	Cauza T-266/10: Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia 54	54
2010/C 221/87	Cauza T-270/10: Acțiune introdusă la 8 iunie 2010 — Conceria/OAPI — Dima (KARRA) 54	54
2010/C 221/88	Cauza T-271/10: Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — H/Consiliul și alții 55	55
2010/C 221/89	Cauza T-273/10: Acțiune introdusă la 18 iunie 2010 — Olive Line International/OAPI — O. International (O•LIVE) 56	56
2010/C 221/90	Cauza T-278/10: Acțiune introdusă la 21 iunie 2010 — Wesergold Getränkeindustrie/OAPI — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) 56	56

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 221/91	Cauza T-286/10: Acțiune introdusă la 30 iunie 2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap/Comisia	57
2010/C 221/92	Cauza T-452/07: Ordonanța Tribunalului din 18 iunie 2010 — Ecolan Research & Development/OAPI (CAPS)	58
2010/C 221/93	Cauza T-96/08: Ordonanța Tribunalului din 18 iunie 2010 — Global Digital Disc/Comisia	59
2010/C 221/94	Cauza T-295/08: Ordonanța Tribunalului din 16 iunie 2010 — CPS Color Group/OAPI — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)	59

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 221/95	Cauza F-56/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 9 iunie 2010 — Marcuccio/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubiri — Acces al administrației la locuința de serviciu a unui funcționar — Respectarea domiciliului și a vieții private)	60
2010/C 221/96	Cauza F-45/10: Acțiune introdusă la 11 iunie 2010 — Kaser/Comisia	60
2010/C 221/97	Cauza F-47/10: Acțiune introdusă la 18 iunie 2010 — Hecq/Comisia	61
2010/C 221/98	Cauza F-49/10: Acțiune introdusă la 24 iunie 2010 — De Nicola/BEI	61
2010/C 221/99	Cauza F-52/10: Acțiune introdusă la 3 iulie 2010 — Merhzaoui/Consiliul	61

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 221/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 209, 31.7.2010

Publicații anterioare

JO C 195, 17.7.2010

JO C 179, 3.7.2010

JO C 161, 19.6.2010

JO C 148, 5.6.2010

JO C 134, 22.5.2010

JO C 113, 1.5.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 iunie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Portugheză**

(Cauza C-105/08) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera
prestare a serviciilor și libera circulație a capitalurilor —
Articolele 49 CE și 56 CE, precum și articolele 36 și 40 din
Acordul privind SEE — Impozitare directă — Impozitarea
dobânzilor încasate — Tratatament defavorabil aplicat
nerezidenților — Sarcina probei)*

(2010/C 221/02)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și M.
Afonso, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, J.
Menezes Leitão și C. Guerra Santos, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Încălcarea articolelor 49 CE și 56 CE — Diferență de
tratament privitoare la impozitarea dobânzilor plătite institu-
țiilor financiare după cum își au sau nu sediul pe teritoriul
portughez

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

3) Republica Lituania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 iunie 2010 —
Comisia Europeană/Regatul Spaniei**

(Cauza C-211/08) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Articolul 49 CE — Asigurări sociale — Îngrijiri spitalicești
necesare pe parcursul unei șederi temporare într-un alt stat
membru — Lipsa dreptului la o intervenție a instituției
competente complementară în raport cu cea a instituției
statului membru de ședere)*

(2010/C 221/03)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Vidal Puig și E.
Traversa, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: J.M. Rodríguez Cárcamo,
agent)

Interveniente în susținerea pârâtului: Regatul Belgiei (reprezentanți:
M. Jacobs și L. Van den Broeck, agenți), Regatul Danemarcei
(reprezentanți: J. Bering Liisberg și R. Holdgaard, agenți),
Republica Finlanda (reprezentant: A. Guimaraes-Purokoski,
agent), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (repre-
zentanți: H. Walker, agent, M. Hoskins, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 49 CE și a articolului 22 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Lipsa rambursării cheltuielilor aferente tratamentului în spital suportate în străinătate — Împrejurări excepționale

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Belgiei, Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, precum și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landsret — Danemarca) — CopyGene A/S/ Skatteministeriet

(Cauza C-262/08) (¹)

[A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) — Spitalizare și îngrijiri medicale — Activități conexe — Instituții recunoscute în mod corespunzător de natură similară spitalelor și centrelor de tratament medical sau de diagnostic — Bancă privată de celule stem — Servicii de prelevare, de transport, de analiză și de stocare de sânge din cordonul ombilical al noilor născuți — Eventuală aplicare autologă sau alogenă de celule stem]

(2010/C 221/04)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: CopyGene A/S

Pârât: Skatteministeriet

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Østre Landsret — Interpretarea articolului 13 punctul A alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoare adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) devenit articolul 132 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7) — Scutire pentru spitalizare și pentru îngrijiri medicale, precum și pentru activitățile strâns legate — Servicii de prelevare, de transport, de analiză și de stocare de sânge din cordonul ombilical al noilor născuți în vederea aplicării autogene de celule stem, care ar putea fi strâns legate de un eventual tratament spitalicesc viitor, furnizate de o bancă privată de celule stem

Dispozitivul

- 1) Noțiunea de activități „conexe” „spitaliz[ării] și îngrijiri[lor] medicale” în sensul articolului 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoare adăugată: baza unitară de evaluare, trebuie interpretată în sensul că nu intră în domeniul său de aplicare activități precum cele în cauză în acțiunea principală, care constau în prelevarea, transportul, analizarea sângelui din cordonul ombilical, precum și în stocarea celulelor stem din acest sânge, în măsura în care îngrijirile medicale realizate într-un mediu spitalicesc, cu care aceste activități nu prezintă decât o legătură eventuală, nu sunt nici efective, nici în curs de realizare și nici planificate.
- 2) Atunci când prestațiile băncilor de celule stem precum cele în cauză în acțiunea principală sunt realizate de personal medical autorizat, deși astfel de bănci de celule stem, care sunt autorizate de autoritățile sanitare ale unui stat membru, în cadrul Directivei 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru donarea, obținerea, controlul, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuirea țesuturilor și a celulelor umane, să manipuleze țesuturi și celule umane, nu beneficiază de niciun ajutor din partea sistemului public de securitate socială, iar remunerația care le este plătită nu face obiectul niciunei rambursări din partea acestui sistem, articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă 77/388 nu se opune ca autoritățile naționale să considere că o persoană impozabilă precum CopyGene nu este o „altă instituție de natură similară [spitalelor, centrelor de tratament medical sau de diagnostic] [...] recunoscută

în mod corespunzător” în sensul articolului 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă. Totuși, această dispoziție nu poate fi interpretată nici în sensul că impune, în sine, autorităților competente să refuze să asimileze o bancă privată de celule stem unei instituții „recunoscut[e] în mod corespunzător” în scopul aplicării scutirii respective. Este de competența instanței de trimitere să verifice, în măsura în care este necesar, dacă refuzul recunoașterii în scopul aplicării scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă 77/388 este conform cu dreptul Uniunii, în special cu principiul neutralității fiscale.

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Commissione Tributaria Regionale di Torino — Italia) — P. Ferrero E C. SPA/Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Cauza C-338/08 și C-339/08) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 90/435/CEE — Noțiunea „taxă reținută la sursă” — Aplicarea unei prelevări de 5 % cu ocazia distribuirii dividendelor și a „rambursării majorării impozitului cu titlu de regularizare definitivă” de către o filială italiană către societatea-mamă a acesteia stabilită în Țările de Jos, în temeiul unei convenții bilaterale)

(2010/C 221/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: P. Ferrero E C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Pârâte: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Commissione Tributaria Regionale Torino — Interpretarea articolului 5 alineatul (1) și a articolului 7 alineatul (2) din Directiva

90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97) — Noțiunea de reținere la sursă — Societate-mamă din Țările de Jos care primește dividende de la filiala din Italia cu deducerea unei prelevări de 5 % în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Convenția dintre Italia și Regatul Țărilor de Jos pentru eliminarea dublei impuneri economice a dividendelor — Reținere asupra sumelor plătite cu titlu de „maggiorazione di conguaglio” prevăzută la articolul 10 alineatul (3) din convenție

Dispozitivul

1) Sub rezerva, în special, a verificării de către instanța de trimitere, în termenii explicitați la punctul 38 din prezenta hotărâre, a naturii „rambursării” „majorării impozitului cu titlu de regularizare definitivă” în discuție în acțiunile principale, efectuată de o societate italiană către o societate olandeză, în temeiul articolului 10 alineatul 3 din Convenția dintre Republica Italiană și Regatul Țărilor de Jos privind evitarea dublei impuneri în domeniul impozitelor pe venit și pe avere și pentru prevenirea evaziunii fiscale, cu protocolul adițional, încheiată la Haga la 8 mai 1990, este necesar să se considere că, în măsura în care aceasta se aplică rambursării menționate, o reținere fiscală, precum cea în discuție în acțiunile principale, nu constituie o taxă reținută la sursă pe profiturile repartizate, interzisă, în principiu, de articolul 5 alineatul (1) din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, în versiunea în vigoare la data faptelor din acțiunea principală. Cu toate acestea, în ipoteza în care instanța de trimitere ar aprecia că respectiva „rambursare” a acestei „majorări a impozitului cu titlu de regularizare definitivă” nu are o natură fiscală, o reținere fiscală precum cea în discuție în acțiunile principale ar constitui o taxă reținută la sursă pe profiturile repartizate, interzisă, în principiu, de articolul 5 alineatul (1) din respectiva Directivă 90/435.

2) Dacă instanța de trimitere ajunge la concluzia că reținerea fiscală în discuție în acțiunile principale constituie o taxă reținută la sursă pe profiturile repartizate, în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 90/435, în versiunea în vigoare la data faptelor din acțiunea principală, această reținere fiscală nu ar putea fi considerată că intră în domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (2) din aceeași Directivă 90/435, decât dacă, pe de o parte, convenția respectivă ar prevedea dispoziții care urmăresc eliminarea sau diminuarea dublei impozitări economice a distribuțiilor de dividende și dacă, pe de altă parte, aplicarea reținerii respective nu ar anula efectele acestora, ceea ce este de competența de apreciere a instanței de trimitere.

(¹) JO C 260, 11.10.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 iunie 2010 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Treviso — Italia) — Procedură penală împotriva Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

(Cauza C-375/08) ⁽¹⁾

[Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Carne de vită și mânzat — Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 — Asistență financiară comunitară referitoare la primele speciale pentru masculi din specia bovină și la plățile de extensificare — Condiții de acordare — Calculul coeficientului de densitate a animalelor deținute pe exploatație — Noțiunea „suprafață furajeră disponibilă” — Regulamentele (CEE) nr. 3887/92 și (CE) nr. 2419/2001 — Sistemul integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare — Reglementare națională care condiționează acordarea asistențelor financiare comunitare de prezentarea unui titlu juridic valabil care justifică utilizarea suprafețelor furajere exploatare]

(2010/C 221/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Treviso

Părțile din acțiunea principală

Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Treviso — Interpretarea Regulamentului nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat (JO L 160, p. 21, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 80) — Noțiunea „suprafață furajeră” — Reglementare națională care condiționează acordarea ajutoarelor financiare comunitare, în lipsa titlului de proprietate, de prezentarea unui titlu juridic valabil care justifică utilizarea suprafețelor furajere exploatare

Dispozitivul

Reglementarea comunitară și în special Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat nu condiționează eligibilitatea unei cereri de prime speciale pentru masculi din rasa bovină și de plăți de extensificare de prezentarea unui titlu juridic valabil care justifică dreptul solicitantului ajutorului de a utiliza suprafețele furajere care fac obiectul acestei cereri. Cu toate acestea, reglementarea comunitară nu se opune ca statele membre să impună în legislația lor națională obligația de a prezenta un asemenea titlu, cu condiția să fie respectate obiectivele urmărite de reglementarea comunitară și principiile generale de drept comunitar, în special principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO C 327, 20.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 iunie 2010 — Lafarge SA/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-413/08 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Înțelegere — Plăci din ipsos — Denaturarea elementelor de probă — Sarcina probei — Nemotivare — Regulamentul nr. 17 — Articolul 15 alineatul (2) — Sancțiune — Încălcări repetate — Etapa în care se ia în considerare efectul de descurajare al amenzi]

(2010/C 221/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Lafarge SA (reprezentanți: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos și C. Medina, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și N. von Lingen, agenți), Consiliul Uniunii Europene

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 8 iulie 2008, Lafarge SA/Comisia (T-54/03) prin care Tribunalul a respins acțiunea reclamantei având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 27 noiembrie 2002, prin care s-a aplicat acestora o amendă în temeiul articolului 81 din Tratatul CE — Înțelegere privind stabilirea prețurilor în sectorul plăcilor din ipsos — Încălcarea obligației de motivare și a normelor în materie de sarcină a probei — Încălcarea principiilor egalității de tratament și proporționalității în ceea ce privește calculul cuantumului amenzi — Noțiunea de recidivă

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Lafarge SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 327, 20.12.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Italiană**

(Cauza C-423/08) (¹)

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Resurse proprii — Proceduri referitoare la perceperea taxelor
la import sau la export — Nerespectarea termenelor pentru
înregistrarea resurselor proprii — Plata cu întârziere a
resurselor proprii aferente acestor taxe)*

(2010/C 221/08)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Aresu și A. Caeiros, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Bruni, agent, G. Albenzio și F. Arena, avvocati dello Stato)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Finlanda (reprezentant: J. Heliskoski, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 2, 6, 9, 10 și 11 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de punere în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 155, p. 1) și din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184), precum și a articolului 220 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Plata tardivă a resurselor proprii ale Comunităților în cazul încasării a posteriori a taxelor de import

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a respectat termenele pentru înregistrarea resurselor proprii comunitare în caz de recuperare ulterioară și întrucât a

plătit cu întârziere aceste resurse, Republica Italiană nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 6 și 9-11 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de punere în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind resursele proprii ale Comunităților și al aceluiași articol din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților, precum și al articolului 220 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar.

- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

- 3) Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 313, 6.12.2008

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 iunie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-492/08) (¹)

*[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2006/112/CE — Taxă pe valoarea adăugată —
Cotă redusă — Articolul 96 și articolul 98 alineatul (2) —
Anexa III punctul 15 — Asistență judiciară — Serviciile
prestate de avocați — Remunerare integrală sau parțială de
către stat]*

(2010/C 221/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: M. Afonso, agent)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și J. — S. Pilczer, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 96 și a articolului 98 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (Directiva TVA) (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Cotă redusă a TVA — Categoriile de servicii menționate la anexa III la Directiva TVA care pot beneficia de o cotă redusă — Reducerea cotei TVA pentru serviciile prestate de către avocați remunerați de stat în cadrul asistenței judiciare

Dispozitivul

1) Prin aplicarea unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată serviciilor prestate de avocați, de avocații de pe lângă Conseil d'État și de pe lângă Cour de cassation și de avoués, pentru care aceștia sunt remunerați integral sau parțial de stat în cadrul asistenței judiciare, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 96 și al articolului 98 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht München — Germania) — British American Tobacco (Germany) GmbH/Hauptzollamt Schweinfurt

(Cauza C-550/08) (¹)

(Directiva 92/12/CEE — Produse supuse accizelor — Import de tutun brut nesupus accizelor în cadrul unui regim de perfecționare activă — Transformare în tutun tăiat — Circulație între state membre — Document de însoțire)

(2010/C 221/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: British American Tobacco (Germany) GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Schweinfurt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht München — Interpretarea articolului 5 alineatul (2) și a articolului 15 alineatul (4) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129) — Tutun tăiat supus accizelor, fabricat într-un stat membru în cadrul regimului de perfecționare activă sub forma unui sistem cu suspendare, pornind de la tutun brut

nesupus accizelor cu ocazia importului său pe teritoriul Comunității — Necesitatea, în vederea aplicării regimului de suspendare a accizelor asupra circulației intracomunitare a acestui produs din tutun, a unui document de însoțire întocmit de expeditor în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE?

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf prima liniuță din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește produsele supuse accizelor (precum tutunul prelucrat), fabricate din produse nesupuse accizelor (precum tutunul brut) importate în Comunitate în regimul perfecționării active, se consideră că accizele asupra acestor produse sunt suspendate în sensul acestei dispoziții, deși nu au devenit produse supuse accizelor decât prin transformarea lor pe teritoriul Comunității, astfel încât acestea pot circula între statele membre fără ca administrația să poată solicita documentul administrativ sau comercial prevăzut la articolul 18 alineatul (1) din această directivă.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-571/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Determinarea liberă, de către fabricanți și importatori, a prețurilor minime de vânzare cu amănuntul a produselor lor — Reglementare națională care impune un preț minim de vânzare cu amănuntul a țigărilor — Justificare — Protecția sănătății publice)

(2010/C 221/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și L. Pignataro, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Bruni, ulterior G. Palmieri, agenți și F. Arena, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 9 din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5) — Stabilirea prețurilor minime — Omologarea prețurilor

Dispozitivul

1) Prin prevederea unui preț minim de vânzare a țigărilor, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Varhoven administrativen sad — Bulgaria) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv/Petar Dimitrov Kalinchev

(Cauza C-2/09) (¹)

(Accize — Impozitarea vehiculelor de ocazie — Impozitare a vehiculelor de ocazie importate mai mare decât cea a vehiculelor aflate deja în circulație pe teritoriul național — Impozitare în funcție de anul de fabricație și de kilometrajul vehiculelor — Noțiunea „produse naționale similare”)

(2010/C 221/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

Pârât: Petar Dimitrov Kalinchev

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei întrebări preliminare — Varhoven Administrativen Sad — Interpretarea articolului 25 CE și a articolului 90 primul paragraf din Tratatul CE și a articolului 3 alineatul (3) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992, privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129) — Impozit intern (accize) aplicat autovehiculelor de mână a doua provenite dintr-un stat membru cu ocazia introducerii pe teritoriul național superior accizelor datorate pentru autovehiculele noi introduse pe același teritoriu național, autovehicule care, pentru că sunt deja în circulație, nu li se mai aplică accizele în caz de revânzare ulterioară în calitate de vehicule de mână a doua — Noțiunea „produse naționale similare” — Compatibilitatea legislației naționale cu reglementarea comunitară

Dispozitivul

1) Articolul 3 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse nu este aplicabil într-o cauză precum acțiunea principală și, prin urmare, nu se poate opune aplicării de către un stat membru a unui regim de impozitare prin intermediul unei accize a autovehiculelor de ocazie la momentul introducerii acestora pe teritoriul unui stat membru, acciză care nu este datorată în mod direct în cazul revânzării unor autovehicule care se găsesc deja pe teritoriul acestui stat membru și pentru care o astfel de acciză a fost deja plătită la momentul introducerii inițiale a acestora pe teritoriul statului membru, în măsura în care un astfel de regim nu generează formalități la trecerea frontierei în cadrul schimburilor comerciale dintre statele membre.

2) Articolul 110 primul paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că vehiculele de ocazie importate în Bulgaria trebuie considerate produse similare vehiculelor de ocazie deja înmatriculate pe teritoriul acestui stat și care au fost importate pe teritoriul statului menționat ca vehicule noi indiferent de originea acestora.

3) Articolul 110 TFUE se opune unui regim diferențiat al accizei aplicat de un stat membru autovehiculelor în împrejurări precum cele din prezenta cauză, în condițiile în care acest regim grevează în mod diferit vehiculele de ocazie importate din alte state membre și vehiculele de ocazie deja înmatriculate pe teritoriul acestui stat care au fost importate pe teritoriul său ca vehicule noi.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Bíróság — Republica Ungară) — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Cauza C-31/09) ⁽¹⁾

[Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat — Apatrid de origine palestiniană care nu a solicitat protecția sau asistența Agenției ONU de Ajutorare și Construcție pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Mijlociu (UNRWA) — Cerere de acordare a statutului de refugiat — Respingere pentru motivul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 1 secțiunea A din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 — Drept al acestui apatrid la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (a) a doua teză din Directiva 2004/83]

(2010/C 221/13)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Nawras Bolbol

Pârâtă: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Fővárosi Bíróság (Ungaria) — Interpretarea articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 1) — Apatrid de origine palestiniană care nu a solicitat protecția sau asistența Agenției ONU de ajutor și lucrări pentru refugiații palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA), a cărui cerere de obținere a statutului de refugiat a fost respinsă pentru motivul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva — Dreptul acestui apatrid la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (a) a doua teză din Directiva 2004/83/CE

Dispozitivul

În scopul aplicării articolului 12 alineatul (1) litera (a) prima teză din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, o persoană beneficiază de protecția sau de asistența unei agenții a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, atunci când a recurs efectiv la protecția sau la asistența menționată.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-37/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Gestionarea deșeurilor depozitate în mod ilegal — Directiva 2006/12/CE — Directiva 80/68/CEE)

(2010/C 221/14)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, M. J. Lois și P. Lopes, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 4 și 8 din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (JO L 114, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 45), prin care a fost codificată Directiva 75/442/CEE privind deșeurile, și a articolelor 3 și 5 din Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase (JO L 20, p. 43, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 113) — Depozitare de deșeuri în cariere dezafectate — Carierele „dos Limas, dos Linos e dos Barreiras” [Lourosa] — Lipsa controlului

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea măsurilor necesare în cadrul gestionării deșeurilor depozitate în mod ilegal în carierele dos Limas și dos Linos situate pe teritoriul localității Lourosa, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4 și 8 din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile, prin care a fost codificată Directiva 75/442/CEE privind deșeurile, și în temeiul articolului 3 litera (b) și al articolului 5 din Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase.
- 2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
- 3) Republica Portugheză suportă, în afara propriilor cheltuieli de judecată, două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană. Comisia suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 iunie 2010 — Barbara Becker/Harman International Industries Inc., Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-51/09 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marca verbală „Barbara Becker” — Opoziție a titularului mărcilor verbale comunitare BECKER și BECKER ONLINE PRO — Aprecierea riscului de confuzie — Aprecierea similitudinii semnelor pe plan conceptual]

(2010/C 221/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Barbara Becker (reprezentant: P. Baronikians, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Harman International Industries Inc. (reprezentant: M. Vanhegan, barrister), Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 2 decembrie 2008, Harman International Industries/OAPI — Becker (Barbara Becker) (T-212/07), prin care Tribunalul a anulat Decizia R 502/2006-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 7 martie 2007, de anulare a deciziei diviziei de opoziție prin care se refuză înregistrarea mărcii verbale „Barbara Becker” pentru produse din clasa 9 în cadrul opoziției formulate de Harman International Industries, Inc.

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 2 decembrie 2008, Harman International Industries/OHMI — Becker (Barbara Becker) (T-212/07).
- 2) Trimite cauza la Tribunalul Uniunii Europene spre rejudecare.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Leo-Libera GmbH/Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Cauza C-58/09) (¹)

[Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 135 alineatul (1) litera (i) — Scutirea pariurilor, a loteriilor și a altor forme de jocuri de noroc — Condiții și limite — Competența statelor membre de a determina]

(2010/C 221/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Leo-Libera GmbH

Pârâtă: Finanzamt Buchholz in der Nordheide

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Reglementare națională care nu scutește de la plata TVA decât anumite pariuri și loterii și care exclude de la această scutire toate celelalte forme de jocuri de noroc

Dispozitivul

Articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că exercitarea de către statele membre a dreptului de a stabili condiții și limite pentru scutirea de TVA prevăzută de dispoziția menționată le permite să nu scutească de această taxă decât anumite jocuri de noroc sau pariuri.

(¹) JO C 113, 16.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italia) — Agra Srl/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Cauza C-75/09) (¹)

[Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Articolul 221 alineatele (3) și (4) — Recuperare ulterioară a datoriei vamale — Prescripție — Act care poate declanșa urmărirea penală]

(2010/C 221/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Agra Srl

Pârâtă: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Inter-

pretarea articolului 221 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Recuperarea valorii datoriei vamale — Depășirea termenului de comunicare a valorii drepturilor care trebuie recuperate în cazul unei datorii care rezultă dintr-un act care poate declanșa urmărirea penală — Reglementare națională care prevede suspendarea termenului menționat până când decizia pronunțată în urma procedurii penale inițiate din cauza actului care a cauzat datoria vamală dobândește autoritate de lucru judecat

Dispozitivul

Articolul 221 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia, atunci când neplata taxelor vamale rezultă dintr-o infracțiune, termenul de prescripție a datoriei vamale începe să curgă de la data la care decizia sau hotărârea pronunțată în urma procedurii penale a devenit definitivă.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, Manchester — Regatul Unit) — Future Health Technologies Ltd/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Cauza C-86/09) (¹)

[Taxa pe valoare adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutiri — Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) — Spitalizarea și îngrijirea medicală și activitățile conexe — Prestarea de îngrijiri medicale în exercitarea profesiunilor medicale și paramedicale — Colectarea, testarea și analizarea sângelui din cordonul ombilical — Conservarea celulelor stem — Eventuală utilizare terapeutică în viitor — Operațiuni constituite dintr-un fascicul de elemente și de acte]

(2010/C 221/18)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Future Health Technologies Ltd

Pârâți: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — VAT and Duties Tribunal, Manchester (Regatul Unit) — Interpretarea articolului 132 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Scutire — Noțiunile „spitalizarea și îngrijirea medicală și activitățile conexe” și „prestarea de îngrijiri medicale” — Servicii de prelevare, de transport, de analiză și de stocare a sângelui și a celulelor stem din cordonul ombilical al nou-născuților în scopul unui eventual tratament medical

Dispozitivul

- 1) Atunci când activitățile care constau în trimiterea unui material de colectare a sângelui din cordonul ombilical al nou-născuților, precum și în testarea și analizarea acestui sânge și, dacă este cazul, în conservarea celulelor stem conținute în acest sânge în vederea unei eventuale utilizări terapeutice în viitor urmăresc numai să garanteze că o resursă este disponibilă în vederea unui tratament medical în ipoteza incertă în care acesta ar deveni necesar și nu urmăresc, în sine, să stabilească un diagnostic, să îngrijească sau să vindece boli ori anomalii de sănătate, astfel de activități, apreciate împreună sau separat, nu intră nici în domeniul de aplicare al noțiunii „spitalizare și îngrijiri medicale” prevăzută la articolul 132 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, nici în cel al noțiunii „prestarea de îngrijiri medicale”, prevăzută la articolul 132 alineatul (1) litera (c) din această directivă. În ceea ce privește analizarea sângelui din cordonul ombilical, situația ar fi diferită numai dacă această analiză ar urmări să permită în mod efectiv stabilirea unui diagnostic medical, fiind de competența instanței de trimitere să verifice acest fapt dacă este necesar.
- 2) Noțiunea de activități „conexe” „spitaliz[ării] și îngrijir[i] medicale”, în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112, trebuie interpretată în sensul că nu intră în domeniul de aplicare al acesteia activități precum cele în cauză în acțiunea principală, care constau în trimiterea unui material de colectare a sângelui din cordonul ombilical al nou-născuților, precum și în testarea și analizarea acestui sânge și, dacă este cazul, în conservarea celulelor stem conținute în acest sânge în vederea unei posibile utilizări terapeutice în viitor, cu care aceste activități prezintă doar o legătură ipotetică, această utilizare nefiind nici efectivă, nici în curs de realizare, nici planificată.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale) — Francesca Sorge/Poste Italiane SpA

(Cauza C-98/09) (¹)

(Trimitere preliminară — Politică socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru privind munca pe durată determinată — Clauza 8 — Mențiuni care trebuie să figureze într-un contract de muncă pe durată determinată încheiat în vederea înlocuirii unui lucrător absent — Reducerea nivelului general de protecție acordată lucrătorilor — Interpretare conformă)

(2010/C 221/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Trani

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Francesca Sorge

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Trani — Interpretarea clauzei 8 din Anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p.43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) — Reglementare națională care nu prevede, pentru semnarea unui contract de înlocuire pe durată determinată, indicarea numelor persoanelor înlocuite și motivele înlocuirii

Dispozitivul

- 1) Clauza 8 punctul 3 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care a eliminat obligația angajatorului de a menționa în contractele pe durată determinată încheiate în vederea înlocuirii unor lucrători absenți numele acestor lucrători și motivele înlocuirii acestora și care se limitează să prevadă că astfel de contracte pe durată determinată trebuie încheiate în formă scrisă și trebuie să indice motivele recurgerii la aceste contracte, aceste noi condiții trebuind să fie compensate prin adoptarea altor garanții

sau măsuri de protecție sau să nu afecteze decât o categorie limitată de lucrători care au încheiat un contract de muncă pe durată determinată, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

- 2) În condițiile în care clauza 8 punctul 3 din acest acord-cadru nu are efect direct, este de competența instanței de trimitere, în cazul în care ar ajunge la concluzia că legislația națională în cauză în acțiunea principală este incompatibilă cu dreptul Uniunii, să dea acestei legislații, în măsura posibilului, o interpretare conformă cu Directiva 1999/70 și cu finalitatea urmărită prin acordul-cadru menționat, iar nu să înlăture aplicarea acesteia.

(¹) JO C 129, 6.6.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)/Région wallonne

(Cauzele conexate C-105/09 și C-110/09) (¹)

(Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Directiva 91/676/CEE — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Programe de acțiune privind zonele vulnerabile)

(2010/C 221/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)

Pârâtă: Région wallonne

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État — Interpretarea articolului 5 alineatul (1) din Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2,

p. 81), precum și a articolelor 3 alineatul (2) și 4 din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135) — Stabilirea de programe de acțiune privind zonele vulnerabile desemnate — Natura și domeniul de aplicare al obligației — Evaluare necesară a efectelor programului de gestionare a azotului asupra mediului

Dispozitivul

Un program de acțiune adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole este în principiu un plan sau un program avut în vedere la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului în măsura în care constituie un „plan” sau un „program” în sensul articolului 2 litera (a) din această directivă și conține măsuri a căror respectare condiționează furnizarea autorizației care poate fi acordată pentru realizarea proiectelor enumerate în anexele I și II la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997.

(¹) JO C 129, 6.6.2009.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-169/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Cerințe în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor consumatoare de energie — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2010/C 221/21)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Schönberg și M. Karanasou Apostolopoulou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: N. Dafniou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor consumatoare de energie și de modificare a Directivei 92/42/CEE a Consiliului și a Directivelor 96/57/CE și 2000/55/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 191, p. 29, Ediție specială, 13/vol. 49, p. 104)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor consumatoare de energie și de modificare a Directivei 92/42/CEE a Consiliului și a Directivelor 96/57/CE și 2000/55/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-478/09) (¹)

(Fuziunea sau divizarea societăților comerciale pe acțiuni — Cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă — Netranspunere în termenul stabilit)

(2010/C 221/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. La Pergola și M. Karanasou Apostolopoulou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: N. Dafniou și V. Karra, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul stabilit, a actelor necesare pentru a

se conforma Directivei 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 de modificare a Directivelor 78/855/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului, cu privire la cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă în cazul fuziunii sau al divizării unor societăți comerciale pe acțiuni

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul stabilit, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 de modificare a Directivelor 78/855/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului, cu privire la cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă în cazul fuziunii sau al divizării unor societăți comerciale pe acțiuni, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 24, 30.1.2010

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Proceduri împotriva Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10)

(Cauzele conexate C-188/10 și C-189/10) (¹)

[Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Examinarea conformității unei legi naționale atât cu dreptul Uniunii, cât și cu Constituția națională — Reglementare națională care prevede caracterul prioritar al unei proceduri incidentale de control al constituționalității — Articolul 67 TFUE — Libera circulație a persoanelor — Eliminarea controlului la frontierele interne — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Articolele 20 și 21 — Reglementare națională care autorizează controalele de identitate în zona cuprinsă între frontiera terestră a Franței cu statele părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen și o linie trasată la 20 de kilometri înainte de frontieră]

(2010/C 221/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10),

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation — Interpretarea principiilor generale ale dreptului Uniunii și a articolelor 67 și 267 TFUE — Sesizarea prealabilă obligatorie a Conseil constitutionnel atunci când neconformitatea prezumată a unei dispoziții de drept intern cu Constituția rezultă din contrarietatea sa cu dispozițiile dreptului Uniunii — Supremația dreptului Uniunii în raport cu dreptul național — Libera circulație a persoanelor — Absența controalelor asupra persoanelor la frontierele interne

Dispozitivul

1) Articolul 267 TFUE se opune unei legislații a unui stat membru care instituie o procedură incidentală de control al constituționalității legilor naționale, în măsura în care caracterul prioritar al acestei proceduri are drept consecință să împiedice, atât înainte de transmiterea unei întrebări privind constituționalitatea instanței naționale însărcinate să exercite controlul constituționalității legilor, cât și, după caz, după decizia acestei instanțe cu privire la această întrebare, toate celelalte instanțe naționale să își exercite facultatea sau să își îndeplinească obligația de a sesiza Curtea cu întrebări preliminare. În schimb, articolul 267 TFUE nu se opune unei asemenea legislații naționale, în măsura în care celelalte instanțe naționale rămân libere:

— să sesizeze Curtea, în orice stadiu al procedurii în care consideră necesar și chiar la capătul unei proceduri incidente de control al constituționalității, cu orice întrebare preliminară pe care o apreciază ca fiind necesară;

— să adopte orice măsură necesară pentru asigurarea protecției jurisdicționale provizorii a drepturilor conferite de ordinea juridică a Uniunii și

— să înlăture aplicarea, la capătul unei asemenea proceduri incidente, a respectivei dispoziții legislative naționale dacă o apreciază ca fiind contrară dreptului Uniunii.

Revine instanței de trimitere competența de a verifica dacă legislația națională în discuție în acțiunea principală poate fi interpretată în conformitate cu aceste cerințe ale dreptului Uniunii.

2) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și

al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) se opun unei legislații naționale care conferă organelor de poliție ale statului membru respectiv competența să controleze, numai într-o zonă de 20 de kilometri de la frontiera terestră a acestui stat cu statele părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990, identitatea oricărei persoane, independent de comportamentul acesteia și de împrejurările particulare care dovedesc existența unui risc pentru ordinea publică, în scopul de a verifica respectarea obligațiilor de deținere, de port și de prezentare a titlurilor și a documentelor prevăzute de lege, fără să prevadă cadrul necesar al acestei competențe care să garanteze că exercitarea practică a competenței respective nu poate prezenta un efect echivalent cu cel al verificărilor la frontiere.

(¹) JO C 161, 19.6.2010.

Recurs introdus la 7 decembrie 2009 de Goldman Management AD împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 16 noiembrie 2009 în cauza T-354/09

(Cauza C-507/09 P)

(2010/C 221/24)

Limba de procedură: bulgaria

Părțile

Recurentă: Goldman Management AD (reprezentant: I. Lilkova, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Bulgaria

Prin Ordonanța din 6 mai 2010, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul ca vădit inadmisibil.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 6 mai 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Cauza C-218/10)

(2010/C 221/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation

Pârâtă: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (2) litera (e) a șasea liniuță din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾, (denumită în continuare „Directiva 77/388”) [ulterior articolul 56 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în versiunea aplicabilă până la 31 decembrie 2009, denumită în continuare „Directiva 2006/112”] trebuie interpretat în sensul că „punerea la dispoziție de personal” include și punerea la dispoziție a personalului independent, care nu este angajat de întreprinderea prestatoare?
- 2) Articolul 17 alineatul (1), alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) litera (a), și articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Directiva 77/388 [devenite între timp articolul 167, articolul 168 litera (a), articolul 169 litera (a) și articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112] trebuie interpretate în sensul că dreptul procedural național trebuie să prevadă măsuri, astfel încât caracterul imposabil și supunerea la plata impozitului a aceleiași prestări de servicii să fie evaluată la fel, atât în raport cu prestatorul, cât și cu beneficiarul, chiar și în cazul în care pentru cele două întreprinderi sunt competente autorități fiscale diferite?

Doar în cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

- 3) Articolul 17 alineatul (1), alineatul (2) litera (a), alineatul (3) litera (a) și articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Directiva 77/388 [devenite între timp articolul 167, articolul 168 litera (a), articolul 169 litera (a) și articolul 178 litera (a)

din Directiva 2006/112] trebuie interpretate în sensul că termenul în care beneficiarul prestărilor poate exercita dreptul de deducere a taxei aferente intrărilor pentru o prestare efectuată în favoarea sa nu trebuie să expire înaintea pronunțării unei decizii asupra caracterul imposabil și supunerii la plata impozitului care să aibă autoritate de lucru judecat în raport cu întreprinderea care prestează serviciile?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Baden-Baden (Germania) la 10 mai 2010 — Staatsanwaltschaft Baden-Baden/Leo Apelt

(Cauza C-224/10)

(2010/C 221/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Baden-Baden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatsanwaltschaft Baden-Baden

Pârât: Leo Apelt

Întrebările preliminare

- 1) Poate un stat membru — având în vedere articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 91/439/CEE ⁽¹⁾, conform căruia permisul de conducere categoria D poate fi eliberat numai conducătorilor auto care au fost deja autorizați să conducă autovehicule din categoria B — să refuze în conformitate cu articolul 1 și cu articolul 8 alineatele (2) și (4) din aceeași directivă recunoașterea valabilității unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru care cuprinde categoriile B și D — în special în ceea ce privește categoria D —, dacă posesorului permisului de conducere i-a fost acordat dreptul de a conduce autovehicule din categoria B înainte de retragerea permisului de conducere pronunțată în instanță în primul stat membru amintit, cu toate acestea dreptul de a conduce autovehiculele din categoria D fiindu-i acordat abia după retragerea permisului de conducere pronunțată în instanță și după expirarea perioadei de interdicție de solicitare a unui nou permis de conducere stabilite simultan cu retragerea?

2) În cazul în care la această întrebare se răspunde negativ:

Poate primul stat membru amintit să refuze recunoașterea permisului de conducere menționat — în special în ceea ce privește categoria D — în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE ⁽²⁾, în temeiul căruia un stat membru refuză recunoașterea valabilității unui permis de conducere care a fost acordat unei persoane de un alt stat membru, al cărei permis de conducere a fost retras pe teritoriul primului stat membru, dacă dreptul de a conduce autovehicule din categoria B a fost acordat la 01.03.2006 și cel de a conduce autovehicule din categoria D la 30.04.2007, iar permisul de conducere a fost eliberat la cea de-a doua dată amintită?

⁽¹⁾ Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere (JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62).

⁽²⁾ Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 10 mai 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa ca succesoare în drepturi a lui Jose Bernal Fernandez/Familienkasse Nürnberg

(Cauza C-225/10)

(2010/C 221/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Nürnberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa ca succesoare în drepturi a lui Jose Bernal Fernandez

Pârâtă: Familienkasse Nürnberg

Întrebările preliminare

1) Articolul 77 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că alocațiile familiale prevăzute pentru titularii unei pensii sau

indemnizații pentru limită de vârstă, de invaliditate, pentru un accident de muncă sau o boală profesională, dacă aceștia primesc respectivele pensii sau indemnizații în temeiul legislației mai multor state membre (așa-numiții titulari ai unei pensii sau indemnizații duble, respectiv titulari ai unei pensii sau indemnizații multiple) și al căror drept la pensie sau la indemnizație se întemeiază pe legislația statului în care aceștia au avut locul de muncă anterior (drept național la pensie sau la indemnizație), nu trebuie să fie acordate de statul în care aceștia au avut locul de muncă anterior, în cazul în care în statul de reședință se prevede o prestație similară mai mare, dar care este incompatibilă cu o altă prestație pentru care a optat persoana interesată în temeiul posibilității sale de a alege?

2) Articolul 78 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că alocațiile familiale pentru orfanii unui lucrător salariat defunct sau lucrător defunct care a desfășurat activități independente, care a făcut obiectul legislației mai multor state membre, al căror drept fictiv la pensia de orfan se întemeiază pe legislația statului în care acesta a avut locul de muncă anterior (drept național potențial la pensie sau la indemnizație), nu trebuie să fie acordate de statul în care acesta a avut locul de muncă anterior, în cazul în care în statul de reședință se prevede o prestație similară mai mare, dar care este incompatibilă cu o altă prestație pentru care a optat persoana în cauză în temeiul posibilității sale de a alege?

3) Este acest lucru valabil și în cazul unei prestații care intră sub incidența articolului 77 sau a articolului 78 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, care este prevăzută în principiu în statul de reședință al copiilor, însă în privința căreia nu există nicio posibilitate de a alege?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de grande instance de Nanterre (Franța) la 12 mai 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Cauza C-234/10)

(2010/C 221/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Nanterre.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable

Pârâți: Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1260/2001 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, pentru calculul pierderii medii, trebuie să se împartă, pentru toate categoriile de zahăr exportate, totalul cheltuielilor reale la totalul cantităților exportate, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite efectiv restituiri pentru aceste cantități?
- 2) Regulamentul nr. 1193/2009 ⁽²⁾ este nevalid în raport cu articolul 15 din Regulamentul nr. 1260/2001 al Consiliului în măsura în care acesta stabilește o cotizație la producție pentru zahăr calculată pe baza unei pierderi medii în calculul căreia intervine, în ceea ce privește zahărul exportat în produsele transformate, o înmulțire între valoarea unitară a restituirii la export referitoare la aceste produse și cantitățile totale exportate, inclusiv cantitățile exportate fără a beneficia de restituire, iar nu o împărțire a cheltuielilor efectuate în mod real la totalul cantităților exportate, cu sau fără restituire?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 321, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la 14 mai 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz/Finanzamt Stuttgart III

(Cauza C-240/10)

(2010/C 221/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Pârât: Finanzamt Stuttgart III

Întrebările preliminare

- 1) a) Articolul 3 punctul 64 din Einkommensteuergesetz (Legea privind impozitul pe venit), în versiunea în vigoare în anii 2005 și 2006, este compatibil cu libera circulație a lucrătorilor prevăzută la articolul 45 din versiunea consolidată a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE, fostul articol 39 din Tratatul de instituire a Comunității Europene — CE)?
- b) Articolul 3 punctul 64 din Einkommensteuergesetz, în versiunea în vigoare în anii 2005 și 2006, conține o discriminare disimulată pe motiv de cetățenie sau naționalitate, interzisă în temeiul articolului 18 TFUE (fostul articol 12 CEE)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 3 punctul 64 din Einkommensteuergesetz, în versiunea în vigoare în anii 2005 și 2006, este compatibil cu libera circulație a cetățenilor Uniunii astfel cum este prevăzută la articolul 21 TFUE (fostul articol 18 CEE)?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Austria) la 17 mai 2010 — Harald Jung și Gerald Hellweger/Magistrat der Stadt Salzburg, cealaltă parte: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Cauza C-241/10)

(2010/C 221/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Harald Jung și Gerald Hellweger

Pârât: Magistrat der Stadt Salzburg

Cealaltă parte: Finanzamt Salzburg-Stadt

Întrebarea preliminară

Anexa X la lista menționată în articolul 24 din Actul de aderare a Republicii Ungare la Uniunea Europeană (1. Libera circulație a persoanelor) ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că punerea la dispoziție a lucrătorilor din Ungaria în Austria nu trebuie considerată detașare a lucrătorilor, iar restricțiile naționale privind angajarea lucrătorilor maghiari în Austria se aplică în același mod și lucrătorilor maghiari puși la dispoziție de întreprinderi din Ungaria (și angajați de acele întreprinderi conform prevederilor legale)?

⁽¹⁾ JO 2003, L 236, p. 846.

Recurs introdus la 18 mai 2010 de Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 2 martie 2010 în cauza T-70/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Agencia Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA)

(Cauza C-252/10 P)

(2010/C 221/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (reprezentanți: N. Korogiannakis, M. Dermitzakis, avocați)

Cealaltă parte în proces: Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA)

Concluziile recurente

— Anularea hotărârii Tribunalului;

— anularea deciziei EMSA de a nu selecta oferta prezentată de recurentă în cadrul procedurii de cerere de ofertă EMSA C-1/01/04, privind contractul intitulat „Validarea SafeSeaNet și dezvoltări viitoare” și de a atribui contractul altui ofertant și

— obligarea EMSA la plata cheltuielilor de judecată și la plata altor cheltuieli ale reclamantei, inclusiv cele efectuate de

aceasta în cadrul procedurii inițiale, chiar și în cazul respingerii prezentului recurs, precum și a celor privind prezentul recurs în cazul admiterii acestuia.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată ar trebui să fie anulată din următoarele motive:

Mai întâi, recurenta afirmă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin adoptarea unei interpretări eronate a Regulamentului financiar ⁽¹⁾, a normelor de aplicare și a Directivei 92/50 ⁽²⁾, și în special a articolului 97 din Regulamentul financiar, a articolului 138 din normele de aplicare și a articolului 17 alineatul (1) din Directiva 92/50.

În continuare, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin declararea, la punctul 178 din hotărâre, că, întrucât societatea Evropaiki Dynamiki cunoștea aprofundat caietul de sarcini, aceasta putea să deducă avantajele relative ale ofertei selectate. Tribunalul pare să recunoască în mod implicit în această hotărâre faptul că informațiile furnizate de autoritatea contractantă erau limitate. Cu toate acestea, în loc să anuleze decizia atacată, Tribunalul a dat o nouă interpretare complet eronată a obligației de motivare, în măsura în care a asociat aceasta din urmă cu calitățile personale ale destinatarului acestei decizii.

În plus, presupunerea Tribunalului este eronată în măsura în care recurenta nu putea (și nu poate nici în prezent) să înțeleagă avantajele relative (dacă acestea există) ale ofertei selectate, cu atât mai mult cu cât Tribunalul nu și-a motivat suficient hotărârea în vederea identificării cu claritate a acestor avantaje.

În sfârșit, potrivit recurente, Tribunalul pare să fi săvârșit o eroare de drept prin declararea, în legătură cu motivul întemeiat pe existența unei erori vădite de apreciere, a faptului că recurenta își limitase argumentele la afirmații generale, și nu demonstrase, prin urmare, dacă, și în ce mod, erorile invocate afectaseră rezultatul final al evaluării ofertelor. Tribunalul pare să se contrazică prin respingerea motivului întemeiat pe insuficiența motivare, cerând însă în același timp ca societatea Evropaiki Dynamiki să demonstreze „în detaliu” în ce măsură erorile invocate apar în raportul comitetului de evaluare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽²⁾ Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 25 mai 2010 — David Barcenilla Fernández/Gerardo García S.L

(Cauza C-256/10)

(2010/C 221/32)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: David Barcenilla Fernández

Pârâtă: Gerardo García S.L

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3, articolul 5 alineatul (2) și articolele 6 și 7 din Directiva 2003/10/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o societate în care nivelul de expunere zilnică a lucrătorilor la zgomot este situat peste 85 dB(A) (măsurat fără să se ia în considerare efectele echipamentelor de protecție auditivă) respectă obligațiile de prevenire stabilite de respectiva directivă în legătură cu condițiile efective de muncă prin punerea la dispoziția lucrătorilor a unor echipamente de protecție auditive astfel încât, cu nivelul de atenuare asigurat de acestea, expunerea zilnică la zgomot a lucrătorilor să fie redusă sub 80 dB(A)?
- 2) Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2003/10/CE trebuie interpretat în sensul că „programul de măsuri tehnice și/sau organizatorice” pe care trebuie să îl adopte o societate în care nivelul de expunere zilnică a lucrătorilor la zgomot este de peste 85 dB(A) (măsurat fără a se lua în considerare efectele echipamentelor de protecție auditivă) are drept scop reducerea nivelului de expunere la zgomot sub 85 dB(A)?
- 3) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, trebuie să se interpreteze că Directiva 2003/10/CE este contrară unei norme sau unei practici judiciare naționale care scutește societatea de plata unei compensații bănești pe care în principiu ar trebui să o achite lucrătorilor afectați de niveluri de expunere zilnică la zgomot mai mari de 85

dB(A), prin punerea la dispoziția acestora a unor echipamente de protecție auditivă al căror efect de atenuare face ca expunerea zilnică să se mențină sub 80 dB(A)?

⁽¹⁾ A Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [a șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 42, p. 38, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 169).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunalul Dâmbovița (România) la data de 25 mai 2010 — Nicușor Grigore/Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Cauza C-258/10)

(2010/C 221/33)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Dâmbovița

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Nicușor Grigore

Pârâtă: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Întrebările preliminare

- 1) Perioada în care un pădurar cu un program de 8 ore pe zi, conform contractului individual de muncă are obligația de a asigura paza unui canton silvic, răspunzând disciplinar, patrimonial, contravențional sau penal, după caz, pentru pagubele constatate în cantonul aflat în gestiunea sa, indiferent de momentul în care se săvârșesc pagubele, reprezintă „timp de muncă” în sensul dispozițiilor articolului 2 punctul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului [din 4 noiembrie 2003] ⁽¹⁾ privind anumite aspecte ale organizării timpului de muncă?
- 2) Răspunsul la întrebarea 1) ar fi diferit în situația în care pădurarul locuiește în locuința de serviciu aflată în incinta cantonului silvic din gestiunea sa?

- 3) Sunt încălcate dispozițiile articolului 6 din Directiva 2003/88/CE, articol intitulat „Timpul de lucru maxim săptămânal” în situația în care deși prin contractul de muncă se prevede un timp de muncă de maxim 8 ore pe zi, 40 de ore pe săptămână, în realitate, în temeiul obligației legale, pădurarul asigură, în mod permanent, paza cantonului silvic aflat în gestiunea sa?
- 4) În situația unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) angajatorul este obligat la plata drepturilor salariale sau care pot fi asimilate acestora, pe perioada în care pădurarul are obligația de a asigura paza pădurii?
- 5) În cazul în care răspunsul la întrebarea 1) ar fi negativ, care este regimul juridic pentru timpul în care un pădurar este responsabil cu paza pădurii aflată în gestiunea sa?

(¹) JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 25 mai 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano/Gerardo García S.L.

(Cauza C-261/10)

(2010/C 221/34)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Pedro Antonio Macedo Lozano

Pârâtă: Gerardo García S.L.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3, articolul 5 alineatul (2) și articolele 6 și 7 din Directiva 2003/10/CE (¹) trebuie interpretate în sensul că o societate în care nivelul de expunere zilnică a lucrătorilor la zgomot este situat peste 85 dB(A) (măsurat fără să se ia în considerare efectele echipamentelor de protecție auditivă) respectă obligațiile de prevenire stabilite de respectiva

directivă în legătură cu condițiile efective de muncă prin punerea la dispoziția lucrătorilor a unor echipamente de protecție auditive astfel încât, cu nivelul de atenuare asigurat de acestea, expunerea zilnică la zgomot a lucrătorilor să fie redusă sub 80 dB(A)?

- 2) Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2003/10/CE trebuie interpretat în sensul că „programul de măsuri tehnice și/sau organizatorice” pe care trebuie să îl adopte o societate în care nivelul de expunere zilnică a lucrătorilor la zgomot este de peste 85 dB(A) (măsurat fără a se lua în considerare efectele echipamentelor de protecție auditivă) are drept scop reducerea nivelului de expunere la zgomot sub 85 dB(A)?

- 3) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, trebuie să se interpreteze că Directiva 2003/10/CE este contrară unei norme sau unei practici judiciare naționale care scutește societatea de plata unei compensații bănești pe care în principiu ar trebui să o achite lucrătorilor afectați de niveluri de expunere zilnică la zgomot mai mari de 85 dB(A), prin punerea la dispoziția acestora a unor echipamente de protecție auditivă al căror efect de atenuare face ca expunerea zilnică să se mențină sub 80 dB(A)?

(¹) A Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [a șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 42, p. 38, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 169).

Acțiune introdusă la 28 mai 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-265/10)

(2010/C 221/35)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și M. van Beek, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— declararea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a tuturor actelor administrative necesare pentru aplicarea unor sancțiuni în cazul încălcării Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivei 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, sau cel puțin prin neaducerea acestor acte la cunoștința Comisiei, Regatul Belgiei nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 126 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 menționat anterior;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Întrucât Regatul Belgiei nu a adoptat toate măsurile privind aplicarea unor sancțiuni în cazul încălcării Regulamentului REACH care ar fi trebuit să intre în vigoare cel mai târziu la 1 decembrie 2008 sau, în orice caz, nu a informat Comisia Europeană cu privire la aceste măsuri, aceasta concluzionează că Regatul Belgiei nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 126 din acest regulament.

⁽¹⁾ JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 28 mai 2010 — André Rossius/État belge — SPF Finances

(Cauza C-267/10)

(2010/C 221/36)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: André Rossius

Pârât: État belge — SPF Finances

Intervenient: État belge — SPF Défense

Întrebările preliminare

1) Următoarele dispoziții din dreptul Uniunii Europene:

1. Articolul 6 din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009, potrivit căruia „Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 22 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor. [...]”;

2. Articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾, potrivit căruia „Orice persoană are dreptul de acces la asistența medicală preventivă și de a beneficia de îngrijiri medicale [...]. În definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii se asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane”,

interpretate în conformitate cu marile principii pe care se întemeiază Uniunea Europeană, astfel cum sunt amintite în Preambulul Tratatului de la Lisabona,

se opun ca un stat membru, în speță Belgia, să permită, pe teritoriul său, continuarea fabricării, a importului, a promovării și a comercializării tutunului prelucrat pentru fumat, în timp ce același stat recunoaște oficial că aceste produse dăunează grav sănătății celor care le utilizează și că sunt identificate drept cauză a numeroase boli invalidante și a numeroase decese premature, ceea ce ar trebui să justifice în mod logic interzicerea acestora?

2) Următoarele dispoziții din dreptul Uniunii Europene:

1. Articolul 6 din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009, potrivit căruia „Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 22 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor. [...]”

2. Și articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 364, 18 decembrie 2000), potrivit căruia „Orice persoană are dreptul de acces la asistența medicală preventivă și de a beneficia de îngrijiri medicale [...]. În definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii se asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane”,

interpretate în conformitate cu marile principii pe care se întemeiază Uniunea Europeană, astfel cum sunt amintite în Preambulul Tratatului de la Lisabona,

se opun ca următoarele dispoziții din dreptul belgian:

Legea generală privind activitatea vamală și accizele, coordonată prin Decretul regal din 18 iulie 1977 (Moniteur belge din 21 septembrie 1977) și confirmată prin Legea din 6 iulie 1978, articolul 1 (Moniteur belge din 12 august 1978);

Legea din 10 iunie 1997 privind regimul general, deținerea, circulația și controlul produselor supuse accizelor (Moniteur belge din 1 august 1997);

Legea din 3 aprilie 1997 privind regimul fiscal al tutunului prelucrat (Moniteur belge din 1 august 1997), modificată prin Legea din 26 noiembrie 2006 (Moniteur belge din 8 decembrie 2006);

autorizează statul belgian să considere tutunul prelucrat pentru fumat drept bază impozabilă cu titlu de accize, în timp ce:

pe de o parte, statul menționat recunoaște oficial că aceste produse dăunează grav sănătății celor care le utilizează și că sunt identificate drept cauză a numeroase boli invalidante și a numeroase decese premature, ceea ce ar trebui să justifice în mod logic dispariția acestora;

pe de altă parte, procedând astfel, însuși statul respectiv împiedică adoptarea măsurilor susceptibile să provoace în mod eficient această dispariție, prin favorizarea randamentului fiscal față de orice efect cu adevărat descurajator?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 28 mai 2010 — Marc Collard/État belge — SPF Finances

(Cauza C-268/10)

(2010/C 221/37)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Marc Collard

Pârât: État belge — SPF Finances

Intervenient: État belge — SPF Défense

Întrebările preliminare

1) Următoarele dispoziții din dreptul Uniunii Europene:

1. Articolul 6 din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009, potrivit căruia „Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 22 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor. [...]”;
2. Articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽¹⁾, potrivit căruia „Orice persoană are dreptul de acces la asistența medicală preventivă și de a beneficia de îngrijiri medicale [...]. În definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii se asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane”,

interpretate în conformitate cu marile principii pe care se întemeiază Uniunea Europeană, astfel cum sunt amintite în Preambulul Tratatului de la Lisabona,

⁽¹⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

se opun ca un stat membru, în speță Belgia, să permită, pe teritoriul său, continuarea fabricării, a importului, a promovării și a comercializării tutunului prelucrat pentru fumat, în timp ce același stat recunoaște oficial că aceste produse dăunează grav sănătății celor care le utilizează și că sunt identificate drept cauză a numeroase boli invalidante și a numeroase decese premature, ceea ce ar trebui să justifice în mod logic interzicerea acestora?

2) Următoarele dispoziții din dreptul Uniunii Europene:

1. Articolul 6 din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009, potrivit căruia „Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 22 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor. [...]”

2. Și articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 364, 18 decembrie 2000), potrivit căruia „Orice persoană are dreptul de acces la asistența medicală preventivă și de a beneficia de îngrijiri medicale [...]. În definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii se asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane”,

interpretate în conformitate cu marile principii pe care se întemeiază Uniunea Europeană, astfel cum sunt amintite în Preambulul Tratatului de la Lisabona,

se opun ca următoarele dispoziții din dreptul belgian:

Legea generală privind activitatea vamală și accizele, coordonată prin Decretul regal din 18 iulie 1977 (Moniteur belge din 21 septembrie 1977) și confirmată prin Legea din 6 iulie 1978, articolul 1 (Moniteur belge din 12 august 1978);

Legea din 10 iunie 1997 privind regimul general, deținerea, circulația și controlul produselor supuse accizelor (Moniteur belge din 1 august 1997);

Legea din 3 aprilie 1997 privind regimul fiscal al tutunului prelucrat (Moniteur belge din 1 august 1997), modificată

prin Legea din 26 noiembrie 2006 (Moniteur belge din 8 decembrie 2006);

autorizează statul belgian să considere tutunul prelucrat pentru fumat drept bază impozabilă cu titlu de accize, în timp ce:

pe de o parte, statul menționat recunoaște oficial că aceste produse dăunează grav sănătății celor care le utilizează și că sunt identificate drept cauză a numeroase boli invalidante și a numeroase decese premature, ceea ce ar trebui să justifice în mod logic dispariția acestora;

pe de altă parte, procedând astfel, însuși statul respectiv împiedică adoptarea măsurilor susceptibile să provoace în mod eficient această dispariție, prin favorizarea randamentului fiscal față de orice efect cu adevărat descurajator?

(¹) JO 2000, C 364, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administrativ de Montreuil (Franța) la 28 mai 2010 — Société Accor Services France/Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Cauza C-269/10)

(2010/C 221/38)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Montreuil

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Accor Services France

Pârâte: Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 53 din code des marchés publics sunt compatibile cu cele ale Directivei 2004/18/CE din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽¹⁾ și cu cele ale Tratatului privind Uniunea Europeană?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 31 mai 2010 — Lotta Gistö

(Cauza C-270/10)

(2010/C 221/39)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lotta Gistö

Pârâtă: Veronsaajien oikeudenvaltayksikkö

Întrebările preliminare

Articolul 14 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene ⁽¹⁾ trebuie interpretat în cauza care o vizează pe Lotta Gistö în sensul că, potrivit dispozițiilor Protocolului, domiciliul său fiscal va fi în continuare în Finlanda în anul 2007 sau Protocolul se va interpreta în sensul că, în speță, legislația internă a unui stat membru este cea care stabilește, de fapt, supunerea integrală la plata impozitului într-un stat membru, în speță Finlanda?

⁽¹⁾ Protocolul (nr. 36) privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene (1965), JO C 321 E, p. 318.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis la 31 mai 2010 — Suzana Berkizi-Nikolakaki/Anotato Symvoulio epilogis prosopikou (A. S. E. P.) și Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Cauza C-272/10)

(2010/C 221/40)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Suzana Berkizi-Nikolakaki.

Pârâte: Anotato Symvoulio epilogis prosopikou (A. S. E. P.) și Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 11 alineatul 2 din Decretul prezidențial nr. 164/2004, potrivit cărora, în vederea constatării îndeplinirii condițiilor de transformare a contractelor de muncă pe durată determinată în contracte pe durată nedeterminată, lucrătorul trebuie să adreseze organismului competent, în termen de decădere de două (2) luni începând cu intrarea în vigoare a aceluiași decret, o cerere prin care enumeră elementele care atestă îndeplinirea condițiilor menționate, sunt compatibile cu scopul, potrivit articolului 139 alineatul (2) CE, și cu efectul util, potrivit articolului 249 al treilea paragraf CE, ale Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, având în vedere că, în urma decăderii din termen, lucrătorul pierde dreptul de a transforma contractul dacă nu formulează cererea în termen de două luni?

2) Având în vedere scopul Directivei 1999/70/CE, potrivit articolului 139 alineatul (2) CE, stabilirea unui termen de două luni este suficientă pentru a satisface nevoile lucrătorilor care intră sub incidența articolului 11 din Decretul prezidențial nr. 164/2004 și pentru a da efect util obiectivelor aceleiași directive, potrivit articolului 249 al treilea paragraf CE, prin simpla publicare a articolului 11 din Decretul prezidențial nr. 164/2004 în Jurnalul Oficial [al Republicii Elene]?

- 3) Neprelungirea termenului de două luni reprezintă o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor, cu încălcarea clauzei 8 alineatul (3) din Directiva 1999/70/CE, în comparație cu prelungirile termenelor echivalente care au fost acordate prin dispoziții legale similare anterioare Decretului prezidențial nr. 164/2004?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spania) la 1 iunie 2010 — David Montoya Medina/Fondo de Garantía Salarial y Universidad de Alicante

(Cauza C-273/10)

(2010/C 221/41)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: David Montoya Medina

Pârât: Fondo de Garantía Salarial y Universidad de Alicante

Întrebarea preliminară

Se opune principiului nediscriminării prevăzut de clauza 4 din Directiva 99/70/CE ⁽¹⁾ din 28 iunie, o reglementare precum cea cuprinsă în Decretul 174/2002 din 15 octombrie al Gobierno Valenciano (guvernului comunității autonome Valencia) privind regimul și remunerarea personalului didactic și de cercetare cu contract de muncă din universitățile publice din Valencia și privind remunerațiile suplimentare ale corpului universitar, în măsura în care nu recunoaște lectorilor doctori pe durată determinată („profesores ayudantes doctores”) dreptul de a primi un spor de vechime precum sporurile triennale, deși aceste sporuri sunt acordate lectorilor doctori pe durată nedeterminată („profesores contratados doctores”)?

⁽¹⁾ Privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Acțiune introdusă la 1 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Ungară

(Cauza C-274/10)

(2010/C 221/42)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și Simon B. D., meghatalmazott.)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

- 1) Constatarea faptului că

— prin obligarea persoanelor impozabile ale căror declarații fiscale indică un „excedent”, în sensul articolului 183 din Directiva 2006/112 într-o anumită perioadă fiscală, să raporteze respectivul excedent integral sau parțial în următoarea perioadă fiscală, în cazul în care au plătit totalitatea sumelor ce revin furnizorilor pentru bunurile cumpărate,

— urmare a acestei obligații, anumite persoane impozabile ale căror declarații indică în mod sistematic „excedente” sunt constrânse să efectueze în repetate rânduri reportarea excedentelor în următoarea perioadă fiscală,

Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾.

- 2) Obligarea Republicii Ungare la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect o dispoziție fiscală din legislația maghiară potrivit căreia, la finele perioadei fiscale, persoanele impozabile nu pot solicita rambursarea excedentului de taxă pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”), decât în măsura în care respectivul excedent depășește valoarea TVA datorat pentru bunurile achiziționate și neplătite efectiv. Astfel, reiese din dispoziția în cauză că nu este posibil să se ceară restituirea valorii corespunzând părții din excedent aferentă TVA datorat pentru bunurile achiziționate dar neplătite încă și că persoanele impozabile trebuie să efectueze reportarea valorii menționate în următoarea perioadă fiscală. În cazul în care excedentul de TVA constatat la finele perioadei fiscale este inferior sau egal cu valoarea TVA-ului datorat pentru bunurile achiziționate și neplătite încă, persoana impozabilă trebuie să raporteze în întregime partea din excedent care corespunde TVA-ului asupra produselor neplătite. Procedura este identică la finele perioadei fiscale următoare: legislația nu prevede nicio limitare în timp a acestui proces, fiind posibil ca persoana impozabilă să trebuiască să raporteze la nesfârșit excedentul de TVA.

Comisia nu contestă faptul că articolul 183 din Directiva 2006/112 (denumită în continuare „directiva”) lasă statelor membre dreptul de a alege în rambursarea excedentului de TVA și reportarea sa în următoarea perioadă fiscală. Statele membre nu pot să își exercite acest drept decât cu respectarea principiilor ce guvernează întreg sistemul TVA și, în special, a principiului neutralității fiscale. Întrucât articolul 183 din directivă, care autorizează statele membre să raporteze o singură dată excedentul de TVA în următoarea perioadă fiscală, constituie o dispoziție ce se opune deplinului efect al principiului neutralității fiscale, acesta trebuie interpretat în mod restrictiv și nu poate constitui temeiul adoptării unor norme de drept intern contrare respectivului principiu sau obiectivului urmărit prin mecanismul deducerilor.

În temeiul principiului neutralității fiscale, mecanismul deducerilor are ca scop scutirea integrală a întreprinzătorilor de sarcina TVA-ului datorat sau achitat în cadrul activității sale economice. Acest principiu exclude posibilitatea ca statele membre să condiționeze rambursarea excedentului de TVA de îndeplinirea unor cerințe ce reprezintă o sarcină pentru persoana impozabilă, în sensul că au influență asupra situației sale financiare și asupra trezoreriei sale, precum și asupra deciziilor sale comerciale. Or, nerambursarea excedentului de TVA prevăzută de legislația maghiară în cauză ar atrage aceste efecte negative asupra persoanei impozabile pentru două categorii de motive.

Pe de o parte, dat fiind că excedentul de TVA deductibil în raport cu valoarea TVA datorat trebuie considerat o creanță a persoanei impozabile, întârzierea în plata acestei creanțe reduce posibilitățile sale de a face profit și lichiditățile de care dispune, sporind riscul comercial căruia trebuie să îi facă față. Persoana impozabilă datorează TVA pentru bunurile vândute sau prestările de servicii efectuate, chiar dacă acestea nu i-au fost plătite, în condițiile în care nu poate recupera TVA-ul achitat pentru achizițiile de bunuri sau prestările de servicii care îi sunt destinate decât în cazul în care le-a plătit efectiv.

Pe de altă parte, nerestituirea excedentului de TVA constituie nu numai o sarcină în seama persoanei impozabile care solicită rambursarea, ci și o sarcină care grevează persoana care se află la celălalt capăt în lanțul operațiunilor impuse de taxă, mai exact vânzătorul bunurilor. Astfel, prin reducerea lichidităților de care dispune cel care achiziționează bunurile, nerestituirea sporește simultan riscul ca vânzătorul să nu poată obține, sau să obțină cu întârziere, contraprestația datorată pentru bunurile vândute sau pentru prestările de servicii efectuate, în vreme ce, indiferent de această împrejurare, acesta este dator să achite TVA pentru vânzarea bunurilor sau prestarea serviciilor respective.

Comisia consideră că în condițiile în care legislația impune o anumită sarcină în seama unei persoane impozabile, respectiva sarcină nu poate fi compensată prin impunerea unei sarcini

suplimentare. Echilibrul legislativ nu poate fi asigurat decât în măsura în care sarcina ce grevează asupra persoanei impozabile este contrabalansată prin garantarea posibilității ca aceeași persoană — privită ca solicitant, deci subiect pasiv — să recupereze TVA-ul achitat în calitate de subiect activ.

În sfârșit, întrucât articolul 183 din directivă permite exclusiv reportarea TVA-ului o singură dată „în perioada următoare”, dispoziția legală maghiară în cauză încalcă articolul amintit, în măsura în care nu permite persoanei impozabile să recupereze excedentul cel târziu la finele următoarei perioade fiscale. În plus, legislația maghiară care, prin diminuarea lichidităților cumpărătorului, are, în definitiv, ea însăși ca efect reducerea gradului de probabilitate a efectuării rambursării, nu garantează nici faptul că persoana impozabilă va fi în măsură să își recupereze efectiv vreodată excedentul. Astfel, în cazul în care persoana impozabilă își încetează activitatea fără a-și plăti achizițiile, pentru cauză de insolabilitate, nu se prevede nicio soluție pentru rambursarea TVA datorat pentru operațiunile neplătite, respectivele sume rămânând în final în bugetul statului.

Pentru motivele menționate, Comisia consideră că legiuitorul maghiar a depășit limitele puterilor de care dispune și a încălcat prevederile articolului 183 din directivă prin adoptarea unei dispoziții privind condițiile de rambursare a excedentului de TVA care este contrară principiului neutralității fiscale și permite reportarea repetată și succesivă a excedentului.

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

A acțiune introdusă la 9 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-286/10)

(2010/C 221/43)

Limba de procedură: portugheză

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și M. van Beek, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/47/CE a Consiliului din 18 iulie 2005 privind acordul dintre Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) și Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) asupra anumitor aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar ⁽¹⁾, și, în orice caz, prin faptul că nu a comunicat aceste dispoziții Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 5 din directivă;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 26 iulie 2008.

⁽¹⁾ JO L 195, p. 15, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 32.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administrativ (Luxemburg) la 10 iunie 2010 — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des Contributions directes

(Cauza C-287/10)

(2010/C 221/44)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tankreederei I SA

Pârât: Directeur de l'administration des Contributions directes

Întrebarea preliminară

Articolele 49 CE și 56 CE se opun dispozițiilor articolului 152bis alineatul 1 din Legea din 4 decembrie 1967, modificată,

privind impozitul pe venit, în măsura în care acestea le acordă contribuabililor luxemburghezi beneficiul reducerii de impozit pentru investiții, cu condiția ca aceste investiții să fie efectuate într-o întreprindere situată în Marele Ducat și destinată să rămână acolo în mod permanent și, în plus, să fie utilizate fizic pe teritoriul luxemburghez?

Acțiune introdusă la 11 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-291/10)

(2010/C 221/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. van Beek și S. Mortoni, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/47/CE a Consiliului din 18 iulie 2005 privind acordul dintre Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) și Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) asupra anumitor aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar ⁽¹⁾, sau în orice caz prin necomunicarea adoptării acestor acte Comisiei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 din directiva menționată.

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/47/CE a expirat la 26 iulie 2008.

⁽¹⁾ JO L 195, p. 15, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 32.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Republica Letonia) la 15 iunie 2010 — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Cauza C-294/10)

(2010/C 221/46)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Pârât: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungea a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, trebuie interpretat în sensul că, pentru a face dovada adoptării tuturor măsurilor posibile în vederea evitării circumstanțelor excepționale, un operator de transport aerian este obligat să își aloce în mod optim resursele, pentru a face posibilă efectuarea unui zbor programat după încetarea unor circumstanțe excepționale neprevăzute, mai exact un anumit timp după ora prevăzută pentru decolare?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este unul afirmativ, trebuie să se țină seama de articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat la stabilirea unei rezerve minime de timp pe care, atunci când își alocă resursele, un operator de transport trebuie să o ia în considerare drept eventuală întârziere previzibilă în cazul producerii unor circumstanțe excepționale?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Republica Lituania) la 15 iunie 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis și Laurynas Arimantas Lašas/Pakruojo rajono savivaldybės taryba, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentą

(Cauza C-295/10)

(2010/C 221/47)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Republica Lituania)

Părțile din acțiunea principală

Recurenți: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis și Laurynas Arimantas Lašas

Intimați: Pakruojo rajono savivaldybės taryba, Šiaulių visuomenės sveikatos centras și Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentą.

Alte părți în cauză: UAB Sofita, UAB Oltas, Šiaulių apskrities viršininko administracija, Rimvydas Gasparavičius și Rimantas Pašakinskas

Întrebările preliminare

- 1) Se poate considera că împrejurarea de a prevedea că o evaluare strategică a efectelor asupra mediului nu trebuie să se realizeze în cazul documentelor referitoare la amenajarea teritoriului la nivel local în ale căror concluzii detaliate se menționează un singur obiect de activitate economică, astfel cum se prevede în legislația Republicii Lituania, *inter alia* la punctul 3.4 din Decretul nr. 967 al guvernului Republicii Lituania din 18 august 2004 „privind adoptarea planului care reglementează procedura pentru evaluarea strategică a efectelor asupra mediului ale planurilor și programelor”, determină tipuri de planuri și programe, în înțelesul articolului 3 alineatul (5) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

2) Dispozițiile de drept național aplicabile prezentei cauze, care prevăd că în fiecare caz specific în care importanța potențială a efectelor asupra mediului nu este stabilită nu trebuie să se efectueze o evaluare strategică a efectelor asupra mediului ale documentelor privind amenajarea teritoriului în ceea ce privește zone mici de teren la nivel local, precum în prezenta cauză, pentru simplul motiv că în respectivele documente nu se face referire decât la un singur obiect de activitate economică sunt compatibile cu cerințele articolului 3 alineatul (2) litera (a), ale articolului 3 alineatul (3) și ale articolului 3 alineatul (5) din Directiva 2001/42?

3) Dispozițiile Directivei 2001/42, inclusiv ale articolului 11 alineatul (1) din aceasta, trebuie să fie interpretate în sensul că, în situații precum cele din prezenta cauză, în care s-a efectuat o evaluare a efectelor asupra mediului în temeiul Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽²⁾, cerințele Directivei 2001/42 nu se aplică?

4) Domeniul de aplicare al articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2001/42 include Directiva 85/337?

5) Dacă răspunsul la întrebarea 4 este afirmativ, faptul că o evaluare a fost efectuată conform Directivei 85/337 înseamnă că obligația efectuării unei evaluări a efectelor asupra mediului în temeiul Directivei 2001/42, în situații precum cea din prezenta cauză, trebuie considerată ca reprezentând o duplicare a evaluării în înțelesul articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2001/42?

6) Dacă răspunsul la întrebarea 5 este afirmativ, Directiva 2001/42, inclusiv articolul 11 alineatul (2) din aceasta, impune statelor membre o obligație de a prevedea o reglementare națională prin care să se stabilească cerințe coordonate sau comune privind evaluarea ce trebuie efectuată conform Directivei 2001/42 și Directivei 85/337 pentru a evita duplicarea evaluărilor?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Stuttgart (Germania) la 16 iunie 2010 — Bianca Purucker/Guillermo Vallés Pérez

(Cauza C-296/10)

(2010/C 221/48)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Stuttgart

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bianca Purucker

Pârât: Guillermo Vallés Pérez

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului („Bruxelles IIa”) ⁽¹⁾ sunt aplicabile în cazul în care o instanță dintr-un stat membru sesizată în primul rând de una dintre părți în vederea stabilirii răspunderii părintești este sesizată doar pentru măsuri provizorii, iar instanța dintr-un alt stat membru sesizată în al doilea rând de cealaltă parte cu privire la același obiect este sesizată pentru pronunțarea unei hotărâri pe fond?

2) Prevederea este aplicabilă și în condițiile în care hotărârea pronunțată într-o acțiune separată privind măsurile provizorii într-un stat membru nu este recunoscută în alt stat membru în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003?

3) Sesizarea unei instanțe dintr-un stat membru cu o acțiune separată privind măsurile provizorii trebuie considerată echivalentă cu sesizarea cu o acțiune pe fond în sensul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003, în cazul în care, în conformitate cu dreptul

⁽¹⁾ JO 2001, L 197, p. 30 (Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

⁽²⁾ JO 1985, L 175, p. 40 (Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).

procedural național al unui stat, pentru a evita dezavantajele de ordin procedural, instanța respectivă trebuie sesizată cu o acțiune pe fond într-un anumit termen?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 388, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 18 iunie 2010 — Infopaq International A/S/Danske Dagblades Forening

(Cauza C-302/10)

(2010/C 221/49)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Infopaq International A/S

Intimat: Danske Dagblades Forening

Întrebările preliminare

- 1) Pentru ca acte provizorii de reproducere să poată fi considerate ca reprezentând „o parte integrantă și esențială a unui proces tehnic”, în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29 ⁽¹⁾, trebuie să se ia în considerare etapa procesului tehnic în care intervin?
- 2) Acte provizorii de reproducere pot fi considerate ca reprezentând o „parte integrantă și esențială a unui proces tehnic” dacă acestea constau în scanarea manuală integrală a unor articole de ziar, operație prin care articolele respective sunt convertite din informații imprimare în date digitale?

- 3) Noțiunea „utilizare licită” din articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29 include orice formă de utilizare care nu necesită consimțământul titularului drepturilor de autor?

- 4) Faptul că o întreprindere realizează scanarea integrală a unor articole de ziar, operație urmată de o procesare a reproducerii în scopul utilizării în activitatea de redactare a sintezelor efectuate de această întreprindere, intră în cuprinsul noțiunii „utilizare licită” din articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29, chiar dacă titularii drepturilor de autor nu și-au dat consimțământul pentru aceste acte, în cazul în care sunt întrunite celelalte condiții prevăzute de această dispoziție?

Are relevanță pentru răspunsul la această întrebare împrejurarea dacă după finalizarea procedurii de captare a datelor cele 11 cuvinte sunt stocate?

- 5) Care sunt criteriile care trebuie utilizate pentru a aprecia dacă actele provizorii de reproducere au o „semnificație economică de sine stătătoare”, în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29, în cazul în care sunt întrunite celelalte condiții prevăzute de această dispoziție?

- 6) Câștigurile pe planul productivității realizate de utilizator datorită unor acte provizorii de reproducere pot fi luate în considerare pentru a aprecia dacă actele au o „semnificație economică de sine stătătoare” în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29?

- 7) Faptul că o întreprindere realizează scanarea integrală a unor articole de ziar, operație urmată de o procesare a reproducerii, poate fi considerat ca intrând în sfera „anumit[or] cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală” a articolelor respective și care „nu aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului dreptului”, în sensul articolului 5 alineatul (5) din Directiva 2001/29, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din directivă?

Are relevanță pentru răspunsul la această întrebare împrejurarea dacă după finalizarea procedurii de captare a datelor cele 11 cuvinte sunt stocate?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230)

**A acțiune introdusă la 25 iunie 2010 — Comisia Europeană/
Republica Estonia****(Cauza C-306/10)**

(2010/C 221/50)

*Limba de procedură: estona***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: E. Randvere, M. van Beek)*Pârâtă:* Republica Estonia**Concluziile reclamantei**

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a

se conforma Directivei 2005/47/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 18 iulie 2005 [privind acordul dintre Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) și Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) asupra anumitor aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar], prin neasigurarea adoptării de către partenerii sociali a unui acord corespunzător sau prin necomunicarea acestor măsuri Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei în ordinea juridică internă a expirat la 27 iulie 2008.

⁽¹⁾ JO L 195, p. 15, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 32.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2010 — Imperial Chemical Industries/Comisia(Cauza T-66/01) ⁽¹⁾

(„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața sodei în Regatul Unit — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE — Prescrierea dreptului Comisiei de a aplica amenzi sau sancțiuni — Termen rezonabil — Norme fundamentale de procedură — Autoritate de lucru judecat — Existența poziției dominante — Folosire abuzivă a poziției dominante — Afectarea comerțului dintre statele membre — Amendă — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante”)

(2010/C 221/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Imperial Chemical Industries Ltd, fostă Imperial Chemical Industries plc (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: inițial D. Vaughan, D. Anderson, QC, S. Lee, barrister, S. Turner, S. Berwick și R. Coles, solicitors, ulterior D. Vaughan, S. Lee, S. Berwick și S. Ford, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și P. Oliver, agenți, asistați de J. Flynn, QC, și C. West, barrister)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a Deciziei 2003/7/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] (cazul COMP/33.133 — D: Carbonat de sodiu — ICI) (JO 2003, L 10, p. 33) și, cu titlu subsidiar, cerere de anulare sau de reducere a amenzii aplicate reclamantei

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 din Decizia 2003/7/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] (cazul COMP/33.133 — D: Carbonat de sodiu — ICI), în măsura în care acesta declară că Imperial Chemical Industries Ltd a încălcat dispozițiile articolului 82 CE în 1983.
- 2) Stabilește cuantumul amenzii aplicate Imperial Chemical Industries prin articolul 2 din Decizia 2003/7 la 8 milioane de euro.

3) Respinge celelalte capete de cerere.

4) Imperial Chemical Industries suportă patru cincimi din propriile cheltuieli de judecată și patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

5) Comisia suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată și o cincime din cheltuielile de judecată efectuate de Imperial Chemical Industries.

⁽¹⁾ JO C 150, 19.5.2001.

Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — AstraZeneca/Comisia(Cauza T-321/05) ⁽¹⁾

(„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața medicamentelor împotriva ulcerului — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE — Definirea pieței — Constrângeri concurențiale semnificative — Utilizare abuzivă a procedurilor privind certificatele suplimentare de protecție pentru medicamente și a procedurilor de autorizare a punerii pe piață a medicamentelor — Declarații înșelătoare — Retragerea autorizațiilor de punere pe piață — Obstacole în calea punerii pe piață a medicamentelor generice și a importurilor paralele — Amenzi”)

(2010/C 221/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: AstraZeneca AB (Södertälje, Suedia) și AstraZeneca plc (Londra, Regatul Unit) (reprezenți: inițial M. Brealey, QC, M. Hoskins, D. Jowell, barristers, F. Murphy, G. Sproul, I. MacCallum și C. Brown, solicitors, ulterior M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell, F. Murphy și C. Brown și în cele din urmă M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell și F. Murphy)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier și A. Whelan, ulterior F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier și J. Bourke, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Geneva, Elveția) (reprezentant: M. Van Kerckhove, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei C(2005) 1757 final a Comisiei din 15 iunie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] și a articolului 54 din Acordul SEE (cazul COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 alineatul (2) din decizia C(2005) 1757 final a Comisiei din 15 iunie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] și a articolului 54 din Acordul SEE (cazul COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca) în măsura în care acesta reține că AstraZeneca AB și AstraZeneca plc au încălcat articolul 82 CE și articolul 54 din Acordul SEE solicitând retragerea autorizațiilor de punere pe piață a capsulelor Losec în Danemarca și în Norvegia, paralel cu retragerea de pe piață a capsulelor Losec și cu lansarea comprimatelor Losec MUPS în aceste două țări, în măsura în care s-a considerat că aceste acte erau de natură să restrângă importurile paralele de capsule Losec în țările menționate.
- 2) Stabilește la 40 250 000 de euro amenda impusă împreună și în solidar AstraZeneca AB și AstraZeneca plc, prin articolul 2 din această decizie, și la 12 250 000 de euro amenda impusă AstraZeneca AB prin articolul menționat.
- 3) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
- 4) Obligă AstraZeneca AB și AstraZeneca plc la suportarea a 90 % din propriile cheltuieli de judecată și la plata a 90 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, cu excepția cheltuielilor de judecată efectuate de aceasta din urmă în legătură cu intervenția European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA).
- 5) EFPIA suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 6) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în legătură cu intervenția EFPIA, precum și 10 % din restul propriilor cheltuieli de judecată și 10 % din cheltuielile de judecată efectuate de AstraZeneca AB și de AstraZeneca plc.

(¹) JO C 271, 29.10.2005.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Comisia/Hellenic Ventures și alții

(Cauza T-44/06) (¹)

(„Clauză compromisorie — Acțiune pentru crearea și dezvoltarea unor fonduri de capital de lansare — Rezilierea contractului — Acțiune introdusă împotriva asociaților unei societăți — Inadmisibilitate — Restituirea sumelor avansate — Dobânzi”)

(2010/C 221/53)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia, agent, asistat de S. Chatzigiannis, avocat)

Pârâți: Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulas AE (Atena, Grecia); Konstantinos Katsigiannis (Atena); Panagiotis Chronopoulos (Atena); și Nikolaos Poulakos (Atena) (reprezentanți: V. Christianos și V. Vlasi, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă în temeiul articolului 238 CE, prin care Comisia solicită obligarea pârâților la restituirea unui avans vărsat în executarea contractului „Seed Fund 601”, încheiat între Comisie și societatea pârâtă.

Dispozitivul

- 1) Obligă Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulas AE la plata către Comisia Europeană a sumei de 70 000 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere calculate la nivelul dobânzii legale belgiene începând de la 25 aprilie 1999 și până la plata completă a datoriei.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Obligă Hellenic Ventures la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția celor efectuate de domnii Konstantinos Katsigiannis, Panagiotis Chronopoulos și Nikolaos Poulakos.
- 4) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de domnii Katsigiannis, Chronopoulos și Poulakos.

(¹) JO C 86, 8.4.2006.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Agrofert Holding/Comisia(Cauza T-111/07) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind o procedură referitoare la o concentrare între întreprinderi — Refuz de acces”]

(2010/C 221/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Agrofert Holding a.s. (Pyšelská, Republica Cehă) (reprezentanți: R. Pokorný și D. Šálek, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial X. Lewis și P. Costa de Oliveira, ulterior P. Costa de Oliveira și V. Bottka, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Regatul Suediei (reprezentanți: inițial A. Kruse și S. Johannesson, ulterior S. Johannesson, agenți), Republica Finlanda (reprezentanți: J. Himmanen, A. Guimaraes-Purokoski, M. J. Heliskoski și M. Pere, agenți) și Regatul Danemarcei (reprezentant: B. Weis Fogh, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Polski Koncern Naftowy Orlen SA (Plock, Polonia) (reprezentanți: S. Sołtysiński, K. Michałowska și M. Olechowski, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei Comisiei din 2 august 2006 prin care se refuză reclamantei accesul la documentele referitoare la o procedură de notificare și de trimitere prealabilă notificării ale operațiunii de preluare a Unipetrol de către Polski Koncern Naftowy Orlen SA (COMP/M.3543) și, pe de altă parte, a Deciziei Comisiei D(2007) 1360 din 13 februarie 2007 prin care se confirmă acest refuz.

Dispozitivul

1) Concluziile în sensul anulării răspunsului Comisiei Europene din 2 august 2006, precum și cele prin care se pretinde ca Tribunalul să dispună comunicarea de către Comisie a documentelor solicitate sunt inadmisibile.

2) Anulează Decizia Comisiei D(2007) 1360 din 13 februarie 2007 prin care se refuză accesul la documentele cazului COMP/M.3543, privind concentrarea economică între Polski Koncern Naftowy Orlen SA și Unipetrol, care au fost schimbate între Comisie și părțile care fac notificarea și între Comisie și terțe părți, precum și accesul la documentele interne și la avizele legale adoptate în acest caz.

3) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

4) Regatul Suediei, Republica Finlanda, Regatul Danemarcei și Polski Koncern Naftowy Orlen suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2010 — Ryanair/Comisia(Cauza T-342/07) ⁽¹⁾

[„Concurență — Concentrări — Transport aerian — Decizie prin care concentrarea este declarată incompatibilă cu piața comună — Evaluarea efectelor operațiunii asupra concurenței — Bariere la intrare — Creșteri în eficiență — Angajamente”]

(2010/C 221/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair Holdings plc (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy și D. Hull, solicitors și G. Berrisch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: X. Lewis și S. Noë, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Aer Lingus Group plc (Dublin) (reprezentanți: inițial A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke și T. Snels, avocați, ulterior A. Burnside și B. van de Walle de Ghelcke) și Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan și J. Buttimore, agenți, asistați de M. Cush, D. Barniville și N. Travers, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2007) 3104 a Comisiei din 27 iunie 2007 privind declararea unei concentrări ca fiind incompatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului SEE (Cazul COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Ryanair Holdings suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Aer Lingus Group plc.
- 3) Irlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2010 — Aer Lingus Group/Comisia

(Cauza T-411/07) (¹)

(„Concurență — Concentrări — Decizie prin care o operațiune de concentrare este declarată incompatibilă cu piața comună — Noțiunea «concentrare» — Cesionarea tuturor acțiunilor sau activelor dobândite, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării — Refuz de a dispune măsuri adecvate — Necompetența Comisiei”)

(2010/C 221/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aer Lingus Group plc (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: inițial A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke și T. Snels, avocați, ulterior A. Burnside și B. van de Walle de Ghelcke)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: X. Lewis, É. Gippini Fournier și S. Noë, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Ryanair Holdings plc (Dublin) (reprezentanți: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy, D. Hull, solicitors, și G. Berrisch, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2007) 4600 a Comisiei din 11 octombrie 2007 de respingere a cererii reclamantei privind inițierea unei proceduri în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201), și de adoptare a unor măsuri interimare în temeiul articolului 8 alineatul (5) din regulamentul menționat.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aer Lingus plc să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie și de Ryanair Holdings plc, inclusiv cheltuielile de judecată aferente procedurii măsurilor provizorii.

(¹) JO C 8, 12.1.2008.

Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — Italia/Comisia

(Cauza T-53/08) (¹)

(Ajutoare de stat — Compensare a unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prelungire a aplicării unui tarif preferențial pentru furnizarea de energie electrică — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Noțiunea de avantaj — Principiul contradictorialității)

(2010/C 221/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito și G. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/408/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind ajutorul de stat C 36/A/06 (ex NN 38/06) pus în aplicare de Italia în favoarea ThyssenKrupp, Cementir et Nuova Terni Industrie Chimiche (JO 2008, L 144, p. 37)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 79, 29.3.2008.

Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Comisia

(Cauza T-62/08) (¹)

(„Ajutoare de stat — Compensare a unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prelungire a aplicării unui tarif preferențial pentru furnizarea de energie electrică — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea sa — Noțiunea de avantaj — Principiul protecției încrederii legitime — Punere în aplicare a ajutorului”)

(2010/C 221/58)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (Terni, Italia) (reprezentanți: T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino și G. Barone, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito și G. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/408/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind ajutorul de stat C 36/A/06 (ex NN 38/06) pus în aplicare de Italia în favoarea ThyssenKrupp, Cementir și Nuova Terni Industrie Chimiche (JO 2008, L 144, p. 37)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — Cementir Italia/Comisia

(Cauza T-63/08) (¹)

(„Ajutoare de stat — Compensația unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prorogarea unui tarif preferențial pentru furnizarea de electricitate — Decizie prin care ajutorul se declară incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de avantaj — Principiul protecției încrederii legitime — Punerea în aplicare a ajutorului”)

(2010/C 221/59)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Cementir Italia Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino și G. Barone, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito și G. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/408/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind ajutorul de stat C 36/A/06 (ex NN 38/06) pus în aplicare de Italia în favoarea ThyssenKrupp, Cementir și Nuova Terni Industrie Chimiche (JO 2008, L 144, p. 37)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Cementir Italia Srl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche/Comisia**(Cauza T-64/08) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat — Compensația unei exproprieri pentru cauză de utilitate publică — Prorogarea unui tarif preferențial pentru furnizarea de electricitate — Decizie prin care ajutorul se declară incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de avantaj — Principiul protecției încrederii legitime — Punerea în aplicare a ajutorului”)

(2010/C 221/60)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Milano, Italia)
(reprezentanți: T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino și G. Barone, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito și G. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/408/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind ajutorul de stat C 36/A/06 (ex NN 38/06) pus în aplicare de Italia în favoarea ThyssenKrupp, Cementir și Nuova Terni Industrie Chimiche (JO 2008, L 144, p. 37)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Nuova Terni Industrie Chimiche SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 2010 — Kerstens/Comisia**(Cauza T- 266/08 P) ⁽¹⁾**

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Schimbarea repartizării — Articolul 7 din statut — Interesul serviciului — Denaturarea elementelor de fapt și a elementelor de probă — Obligația de motivare a Tribunalului Funcției Publice — Dreptul la apărare”)

(2010/C 221/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann și M. G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 8 mai 2008, Kerstens/Comisia (F-119/06, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Petrus Kerstens suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 247, 27.9.2008.

Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — BNP Paribas și BNL/Comisia**(Cauza T-335/08) ⁽¹⁾**

(Ajutoare de stat — Măsuri luate de autoritățile italiene în favoarea anumitor bănci restructurate — Regim de realiniere a valorilor fiscale ale activelor — Decizie prin care schema de ajutor este calificată drept incompatibilă cu piața comună și prin care se dispune recuperarea ajutorului — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Admisibilitate — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Caracter selectiv — Obligația de motivare)

(2010/C 221/62)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: BNP Paribas (Paris, Franța) și Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (Roma, Italia) (reprezentanți: R. Silvestri, G. Escalar și M. Todino, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Righini, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/711/CE a Comisiei din 11 martie 2008 privind ajutorul de stat C 15/07 (ex NN 20/07) pus în aplicare de Italia, privind stimulentele fiscale în favoarea anumitor instituții de credit restructurate (JO L 237, p. 70)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă BNP Paribas și Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2010 — Matratzen Concord/OAPI — Barranco Schnitzler și Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)**(Cauza T-351/08) ⁽¹⁾**

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative MATRATZEN CONCORD — Marcă națională verbală anterioară MATRATZEN — Motiv relativ de refuz — Dovadă a utilizării mărcii anterioare — Obligație de motivare — Articolul 73 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 221/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Matratzen Concord GmbH (Köln, Germania) (reprezentant: J. Albrecht, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Celelalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, interveniente la Tribunal: Pablo Barranco Schnitzler și Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 30 mai 2008 (cauza R 1034/2007-2), privind o procedură de opoziție între Pablo Barranco Schnitzler și Mariano Barranco Rodriguez, pe de o parte, și Matratzen Concord GmbH, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 30 mai 2008 (cauza R 1034/2007-2).
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată

⁽¹⁾ JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2010 — MIP Metro/OAPI — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet)

(Cauza T-407/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Metromeet — Marcă națională verbală anterioară meeting metro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 221/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schöffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: CBT Comunicación Multimedia, SL (Gexto, Spania)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 12 iunie 2008 (cauza R 387/2007-1) privind o procedură de opoziție între MIP Metro Group Intellectual Property GmbH Co. KG și CBT Comunicación Multimedia, SL.

Dispozitivul

1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 12 iunie 2008 (cauza R 387/2007-1) privind o procedură de opoziție între MIP Metro Group Intellectual Property GmbH Co. KG și CBT Comunicación Multimedia, SL.

2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 327, 20.12.2008

Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 2010 — Lafili/Comisia

(Cauza T-485/08 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Admisibilitate — Noțiunea de parte care a căzut în pretenții în primă instanță — Promovare — Încadrare în grad și în treaptă — Factor de multiplicare supraunitar — Transformare în vechime în treaptă — Articolul 7 din anexa XIII la statut”]

(2010/C 221/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Paul Lafili (Genk, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, H. Krämer și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 4 septembrie 2008, Lafili/Comisia (F-22/07, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Paul Lafili suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — mPAY24/OAPI — Ultra (M PAY)(Cauza T-557/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă M PAY — Mărci comunitare și naționale verbale anterioare MPAY24 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 221/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: mPAY24 GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: H-G. Zeiner, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 30 septembrie 2008 (cauza R 221/2007-1) privind o procedură de opoziție între mPAY24 GmbH și Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 30 septembrie 2008 (cauza R 221/2007-1) în măsura în care prin această decizie s-a respins opoziția formulată de mPAY24 GmbH.
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2010 — M6 și TF1/Comisia(Cauzele conexate T-568/08 și T-573/08) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Serviciul public al radiodifuziunii — Ajutor pe care Republica Franceză intenționează să îl acorde France Télévisions — Aport de capital în valoare de 150 de milioane de euro — Decizie de a nu ridica obiecții — Serviciu de interes economic general — Criteriu de proporționalitate — Lipsa unor dificultăți serioase”]

(2010/C 221/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Franța) (reprezențanți: O. Freget, N. Chahid-Nourai, R. Lazerges și M. Potel, avocați); și Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezențanți: J.-P. Hordies și C. Smits, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: B. Stromsky și B. Martenczuk, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: Canal + (Issy-les-Moulineaux, Franța) (reprezentant: E. Guillaume, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezențanți: inițial G. de Bergues și A.-L. Vendrolini, ulterior G. de Bergues și L. Butel, agenți); și France Télévisions (Paris, Franța) (reprezențanți: J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud și S. Snoeck, avocați)

Obiectul

Cereri de anulare a Deciziei C(2008) 3506 final a Comisiei din 16 iulie 2008 privind proiectul Republicii Franceze de a face un aport de capital în valoare de 150 de milioane de euro în favoarea France Télévisions SA și cereri de a adresa Comisiei un ordin de deschidere a procedurii formale de examinare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Obligă Métropole télévision (M6) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată efectuate în cauza T-568/08, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană și de France Télévisions în această cauză.

3) *Obligă Télévision française 1 SA (TF1) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată efectuate în cauza T-573/08, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie și de France Télévisions în această cauză.*

4) *Republica Franceză și Canal + vor suporta, fiecare, propriile cheltuieli de judecată în cauzele T-568/08 și T-573/08.*

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

majorată cu dobânzi de întârziere la nivelul dobânzii legale italiene, calculate la nivelul în vigoare începând de la 4 ianuarie 2004 și până la plata efectivă a datoriei, după deducerea sumei de 461 979 de euro recuperată de Comisie în urma executării, la 25 ianuarie 2005, a garanției bancare al cărei beneficiar era aceasta.

2) *Respinge celelalte capete de cerere.*

3) *Obligă Antiche Terre la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Comisia/Antiche Terre

(Cauza T-51/09) (¹)

[„Clauză compromisorie — Program privind promovarea tehnologiilor energetice pentru Europa (Thermie) — Contract privind realizarea la Umbertide (Italia) a unei centrale de producere a energiei electrice prin intermediul unei tehnologii inovatoare de ardere a biomasei agroforestiere — Modificare substanțială a condițiilor de executare a contractului — Reziliere — Rambursarea sumelor plătite — Dobânzi”]

(2010/C 221/68)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Joris, agent, asistat de A. dal Ferro, avocat)

Pârâtă: Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Italia) (reprezentanți: L. Defalque și P. Van Leynseele, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă de Comisie în temeiul articolului 238 CE prin care se urmărește obligarea Antiche Terre la rambursarea sumelor plătite de Comunitatea Europeană în executarea contractului BM/188/96 din 23 decembrie 1996 încheiat cu trei societăți, printre care Antiche Terre, în cadrul programului Thermie.

Dispozitivul

1) *Obligă Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa la plata către Comisia Europeană a sumei de 479 332,40 euro,*

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Herhof/OAPI — Stabilator (stabilator)

(Cauza T-60/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative stabilator — Marca comunitară verbală anterioară STABILAT — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Lipsa unei similitudini a produselor și serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 221/69)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Herhof Verwaltungsgesellschaft mbH (Solms, Germania) (reprezentanți: A. Zinnecker și T. Bösling, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Stabilator sp. z. o.o. (Gdynia, Polonia) (reprezentant: M. Kacprzak, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 16 decembrie 2008 (cauzele R 483/2008-4 și R 705/2008-4) privind o procedură de opoziție între Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH și Stabilator sp. z. o.o.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2010 — Valigeria Roncato/OAPI — Roncato (CARLO RONCATO)

(Cauza T-124/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CARLO RONCATO — Marca națională figurativă RV RONCATO și marca națională verbală RONCATO neînregistrate — Marca națională figurativă anterioară RV RONCATO și marca națională verbală anterioară RONCATO — Lipsa riscului unui folos obținut în mod necuvenit din caracterul distinctiv și din renumele mărcilor anterioare — Existența unui motiv întemeiat pentru utilizarea mărcii solicitate — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 221/70)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Valigeria Roncato SpA (Campodarsego, Italia) (reprezentanți: P. Perani și P. Pozzi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Roncato Srl (Campodarsego) (reprezentanți: M. Cartella și M. Fazzini, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 ianuarie 2009 (cauzele R 237/2008-1 și R 236/2008-1) privind o procedură de opoziție între Valigeria Roncato SpA și Roncato Srl.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Valigeria Roncato SpA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 129, 6.6.2009.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2010 — BASF Plant Science și alții/Comisia Europeană

(Cauza T-293/08) (¹)

[„Apropierea legislațiilor — Diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic — Procedură de autorizare a introducerii pe piață — Lipsa adoptării unei decizii — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Litigiu rămas fără obiect — Nepronunțare asupra fondului”]

(2010/C 221/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: BASF Plant Science GmbH (Ludwigshafen, Germania), Plant Science Sweden AB (Svalöv, Suedia), Amylogene HB (Svalöv) și BASF Plant Science Co. GmbH, fostă BASF Plant Science Holding GmbH (Ludwigshafen) (reprezentanți: D. Waelbroeck și U. Zinsmeister, avocați, și D. Slater, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. O'Reilly și M. C. Zadra, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: J. Bering Liisberg și R. Holdgaard, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se urmărește să se constate că, prin faptul că s-a abținut să adopte o decizie cu privire la notificarea reclamanților referitoare la introducerea pe piață a unui cartof modificat genetic Amflora, Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 75) și al articolului 5 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159)

Dispozitivul

1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.

2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 272, 25.10.2008.

**Ordonanța Tribunalului din 29 iunie 2010 —
Mauerhofer/Comisia**

(Cauza T-515/08) (¹)

(„Contract-cadru multiplu «Comisia 2007» — Recrutarea unor experți în cadrul acțiunilor referitoare la ajutorul acordat țărilor terțe — Sarcini de expertiză — Măsură a Comisiei referitoare la numărul de zile facturabile prestate — Acțiune în anulare — Inexistența unui act atacabil — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Legătură de causalitate — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”)

(2010/C 221/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Volker Mauerhofer (Viena, Austria) (reprezentant: J. Schartmüller, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: S. Boelaert, agent)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a ordinului de serviciu al Comisiei din 9 septembrie 2008 de modificare a contractului specific 2007/146271, încheiat între aceasta și contractantul-cadru al proiectului „Analiza cartografiei lanțului de valoare” realizat în Bosnia și Herțegovina, prin care s-a redus numărul de zile de lucru efectuate de reclamant, în temeiul unui contract care îl leagă de contractul-cadru menționat anterior, pe care acesta le putea factura Comisiei, precum și, pe de altă parte, o cerere de acordare a unor despăgubiri.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Îl obligă pe Volker Mauerhofer la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 44, 21.2.2009.

**Ordonanța Tribunalului din 16 iunie 2010 —
Biocaps/Comisia**

(Cauza T-24/09) (¹)

[„Concurență — Procedură administrativă — Decizie prin care se dispune o inspecție — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Existența destinatarului deciziei — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”]

(2010/C 221/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Biocaps (Orsay, Franța) (reprezentanți: Y.-R. Guillou, H. Speyart van Woerden și T. Verstraeten, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și É. Gippini Fournier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2008) 6524 a Comisiei din 29 octombrie 2008, din cazul COMP/39510, prin care s-a dispus ca Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis, precum și toate entitățile controlate direct sau indirect de acesta să se supună unei inspecții desfășurate conform articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea ca vădit lipsită de orice temei juridic.

2) Biocaps suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2010 — Meister/OAPI**(Cauza T-284/09 P) ⁽¹⁾**

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Întocmire cu întârziere a rapoartelor de evaluare — Obiectul acțiunii formulate în primă instanță — Răspuns tardiv la reclamații — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)

(2010/C 221/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Herbert Meister (Muchamiel, Spania) (reprezentant: H. J. Zimmermann, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: I. de Medrano Caballero și G. Faedo, agenți, asistați de D. Waelbroeck și E. Winter, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 18 mai 2009, Meister/OAPI (F-138/06 și F-37/08, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Herbert Meister suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 244, 10.10.2009.

Ordonanța Tribunalului din 17 iunie 2010 — Jurašinović/Consiliul**(Cauza T-359/09) ⁽¹⁾**

[„Acțiune în anulare — Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Rapoartele observatorilor trimiși de Uniunea Europeană în regiunea Knin (Croatia) — Măsură intermediară — Inadmisibilitate — Refuz implicit al accesului — Interesul de a exercita acțiunea — Decizie explicită adoptată după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2010/C 221/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant:: Ivan Jurašinović (Angers, Franța) (reprezentant: A. Beguin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: C. Fekete și K. Zieleskiewicz, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a Deciziei Consiliului Uniunii Europene din 17 iunie 2009 prin care s-a refuzat accesul reclamantului la rapoartele observatorilor Uniunii Europene prezenți în Croatia, în zona Knin, între 1 august și 31 august 1995, și la documentele purtând referința „ECMM RC Knin Log Reports”, precum și a deciziei implicite de refuz adoptate în urma unei cereri confirmative și, pe de altă parte, cerere având ca obiect obligarea Consiliului să autorizeze accesul, sub formă electronică, la documentele solicitate

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra concluziilor acțiunii formulate de Ivan Jurašinović și având ca obiect anularea deciziei implicite a Consiliului Uniunii Europene prin care s-a respins cererea confirmativă a acestuia de acces la rapoartele observatorilor Uniunii Europene prezenți în Croatia, în zona Knin, între 1 august și 31 august 1995, și la documentele purtând referința „ECMM RC Knin Log Reports”.
- 2) Respinge restul motivelor ca inadmisibile.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C267, 7.11.2009.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 30 iunie 2010 — Victoria Sánchez/Parlamentul European și Comisia**(Cauza T-61/10 R)****(„Procedură privind măsurile provizorii — Cerere de măsuri provizorii — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)**

(2010/C 221/76)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Spania) (reprezentanți: inițial N. Domínguez Varela, ulterior P. Suarez Plácido, avocați)

Pârâți: Parlamentul European (reprezentanți: N. Lorenz, N. Görlitz și P. López-Carceller, agenți) și Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și I. Martínez del Peral, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii având ca obiect garantarea integrității fizice a reclamantului, a drepturilor sale fundamentale și a celor ale cetățenilor europeni care ar putea fi afectați

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Recurs introdus la 21 mai 2010 de Y împotriva Hotărârii pronunțate la 7 octombrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-29/08, Y/Comisia**(cauza T-493/09 P)**

(2010/C 221/77)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Y (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: J. Van Rossum, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 7 octombrie 2009 (cauza F-29/08, Y/Comisia) prin care a fost respinsă acțiunea recurentului;
- anularea Deciziei din 24 mai 2007 de a concedia recurentul;
- obligarea Comisiei să îi plătească remunerația pe care ar fi continuat să o primească dacă nu i-ar fi fost reziliat prematur contractul, precum și toate indemnizațiile pe care le poate pretinde;
- obligarea Comisiei să îi plătească o indemnizație de 500 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral pe care l-a suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurentul solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) pronunțate la 7 octombrie 2009 în cauza Y/Comisia, F-29/08, prin care a fost respinsă acțiunea prin care recurentul solicitase, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei prin care fusese concediat și, pe de altă parte, despăgubiri.

În susținerea recursului formulat, recurentul arată că TFP a comis erori de drept:

- atunci când a considerat că nu exista o obligație a Comisiei de a consulta comitetul pentru rapoarte de evaluare, în condițiile în care Decizia Comisiei din 7 aprilie 2004 privind dispozițiile generale de punere în aplicare referitoare la procedurile care reglementează angajarea și raporturile de muncă ale agenților contractuali ar impune o astfel de consultare;
- atunci când a considerat că recurentul fusese concediat în mod legal, deși nu ar fi putut să își expună observațiile cu privire la avizul comitetului pentru rapoarte de evaluare, care nu i-ar fi fost comunicat;

- atunci când a apreciat că necomunicarea către recurent a avizului comitetului pentru rapoarte de evaluare nu ar încălca dreptul acestuia la apărare;
- atunci când a considerat că decizia de concediere nu era întemeiată pe avizul comitetului pentru rapoarte de evaluare, deși acest aviz ar fi menționat în mod expres în motivele deciziei de concediere;
- atunci când a apreciat că instituția s-a întemeiat numai pe motive și pe elemente de fapt menționate în raportul de stagiul al recurentului, deși ar rezulta din textul acestei decizii că este întemeiată pe aspecte referitoare la susținerile de corupție pasivă;
- atunci când a apreciat că decizia de concediere era întemeiată în mod corespunzător, deși aceasta ar fi fondată pe motive și pe elemente de fapt intervenite înainte de angajarea în muncă a recurentului ca agent contractual și
- atunci când a considerat că decizia de concediere nu era o sancțiune disciplinară, deși încălcările obligațiilor care îi sunt reproșate recurentului au determinat deschiderea unei proceduri disciplinare ce are ca obiect aceleași fapte și același comportament cu cele reținute pentru a justifica decizia de concediere.

Acțiune introdusă la 27 mai 2010 — Danzeisen/Comisia

(Cauza T-242/10)

(2010/C 221/78)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Werner Danzeisen (Eichstetten, Germania) (reprezentant: H. Schmidt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- anularea Regulamentului (UE) nr. 271/2010 al Comisiei în măsura în care modifică Regulamentul (CE) nr. 889/2008 în sensul că la anexa XI partea A punctul 9 prevede în mod obligatoriu, în privința siglei ecologice a Uniunii Europene vizată la articolul 57, că utilizarea acesteia trebuie să se facă „în conformitate cu normele stabilite la înregistrarea sa [...]

la Oficiul Benelux de proprietate intelectuală”, în special în măsura în care aceste dispoziții (regulamentul de utilizare a mărcii colective) prevăd:

- la articolul 2 alineatul (4) că nimeni, inclusiv reclamantul, nu poate utiliza sigla ecologică a Uniunii Europene „without empowerment from the Bodies designed or recognised in accordance with the Community Regulations”, cu alte cuvinte fără autorizația de utilizare a siglei menționate acordată de autoritățile sau organismele de control care au fost create de dreptul Uniunii sau recunoscute în virtutea acestuia din urmă;
- la articolul 4, o clauză de neresponsabilitate în temeiul căreia Uniunea Europeană nu garantează că sigla ecologică a Uniunii Europene poate fi utilizată în Uniunea Europeană, cu excepția propriei existențe juridice a Uniunii Europene și a dreptului său asupra siglei ecologice a Uniunii Europene, „except to the extent of its corporate existence and of its underlying entitlement to the Organic Farming Mark”, ceea ce constituie, prin urmare, o limitare a responsabilității Uniunii Europene la existența sa juridică și la dreptul său asupra înregistrării mărcii, astfel cum a fost efectuată;
- la articolul 7 alineatul (2) teza a doua că dispozițiile din regulamentul de utilizare a mărcii colective privind utilizarea și gestionarea siglei ecologice a Uniunii Europene pot coexista cu normele Uniunii Europene și cu legile naționale, dar că, în caz de conflict în privința utilizării siglei ecologice a Uniunii Europene, regulamentul de utilizare a mărcii este prioritar și trebuie aplicat și că „in case of conflict concerning the use of the Organic Farming Mark”, „the provisions of the present Regulations on use and management” sunt, așadar, aplicabile, chiar dacă celelalte dispoziții, în special cele din Regulamentul (UE) nr. 271/2010, nu sunt aplicabile;

- la articolul 9 punctul 3, că sigla ecologică a Uniunii Europene nu poate fi utilizată în mod critic sau lipsit de respect față de Uniunea Europeană sau față de regulamentul de utilizare a mărcii colective depus la Oficiul Benelux de proprietate intelectuală;

- la articolul 12 primul paragraf că Uniunea Europeană își rezervă dreptul de control direct asupra produselor și a suporturilor publicitare care poartă sigla ecologică a Uniunii Europene sau dreptul de a solicita în mod regulat eşantioane de utilizare;

- la articolul 15 primul paragraf că interpretarea dispozițiilor din regulamentul de utilizare a mărcii colective a Uniunii Europene intră în competența exclusivă a reprezentantului său legal, Comisia Europeană, și că astfel aceasta nu intră în competența jurisdicției Uniunii Europene;
- la articolul 15 al doilea paragraf că normele de utilizare și de gestionare a siglei ecologice a Uniunii Europene sunt supuse dreptului belgian;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul contestă noua versiune a anexei XI din Regulamentul (CE) nr. 889/2008 ⁽¹⁾ introdusă prin Regulamentul (UE) nr. 271/2010 ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă în primul rând o încălcare a articolului 297 alineatul (1) teza a treia TFUE, întrucât anexa XI partea A punctul 9 din Regulamentul nr. 889/2008 astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 271/2010 face trimitere la regulamentul de utilizare a mărcii colective, stabilit de Comisie cu ocazia înregistrării siglei Uniunii Europene pentru producție ecologică în registrul Oficiului Benelux de proprietate intelectuală, iar acest regulament de utilizare a mărcii colective nu a fost publicat în Jurnalul Oficial, deși, prin efectul trimiterii, are același caracter obligatoriu ca și textul regulamentului Comisiei.

În al doilea rând, reclamantul consideră că trimiterea dinamică la regulamentul de utilizare a mărcii colective al Comisiei ar permite modificarea arbitrară a conținutului efectiv al Regulamentului nr. 271/2010, cu îndepărtarea statelor membre, ceea ce nu ar respecta principiul legitimității actului legislativ prin participarea statelor membre.

În al treilea rând, reclamantul contestă faptul că regulamentul de utilizare a mărcii colective prevede că nimeni nu poate utiliza sigla Uniunii Europene pentru producție ecologică fără să fi fost autorizat în acest sens de autoritățile sau de organismele de control. Aceasta ar fi incompatibil cu articolul 24 alineatul (2) și cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 ⁽³⁾, întrucât aceste dispoziții prevăd dreptul exploataților ecologice controlate de a utiliza sigla Uniunii Europene pentru producție ecologică pentru produsele ecologice conforme regulamentului.

În al patrulea rând, reclamantul invocă faptul că regulamentul de utilizare a mărcii colective conține o clauză de nerresponsabilitate în favoarea Comisiei Europene, prin intermediul căreia

aceasta din urmă se degrevează în mod nelegal de obligația sa oficială de a-l proteja și pe reclamant de prejudicii.

În al cincilea rând, reclamantul arată că regulamentul de utilizare a mărcii colective prevede că, în caz de conflict cu alte acte ale Uniunii Europene și cu legi naționale, dispozițiile regulamentului menționat sunt întotdeauna prioritare, ceea ce ar constitui o încălcare a supremației dreptului Uniunii.

În al șaselea rând, reclamantul critică faptul că regulamentul de utilizare a mărcii colective îi interzice să utilizeze sigla Uniunii Europene pentru producție ecologică în mod critic față de Uniunea Europeană. Ar fi vorba în acest caz de o atingere arbitrară și nejustificată adusă dreptului său fundamental la libertatea de opinie.

În al șaptelea rând, reclamantul invocă faptul că regulamentul de utilizare a mărcii colective prevede că Comisia poate solicita eşantioane de utilizare de la utilizatorii siglei Uniunii Europene pentru producție ecologică și poate controla aceste eşantioane, Comisia acordându-și astfel un drept de acces direct la întreprinderi ceea ce ar încălca repartizarea competențelor în raport cu statele membre.

În al optulea rând, reclamantul critică faptul că Uniunea Europeană a înregistrat sigla Uniunii Europene pentru producție ecologică în calitate de marcă colectivă, întrucât aceasta ar fi incompatibil, în special, cu Regulamentul nr. 834/2007.

În al nouălea rând, reclamantul arată că, în regulamentul de utilizare a mărcii colective, Comisia își rezervă dreptul de a interpreta ea însăși regulamentul menționat ceea ce ar aduce atingere monopolului de interpretare al Curții.

În sfârșit, faptul că regulamentul de utilizare a mărcii colective prevede aplicarea dreptului belgian chiar și în privința reclamantului ar fi arbitrar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 271/2010 al Comisiei din 24 martie 2010 al Comisiei din 24 martie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului, în ceea ce privește sigla Uniunii Europene pentru producție ecologică (JO L 84, p. 19).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 mai 2010 — Tsakiris-Mallas/OAPI — Seven (7 Seven Fashion Shoes)**(Cauza T-244/10)**

(2010/C 221/79)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: greaca***Părțile**

Reclamantă: Tsakiris-Mallas AE (Argiroupoli Attikis, Grecia)
(reprezentant: N. Simantiras, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Seven S.p.A (Torino, Italia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 martie 2010, în cauza R 1045/2009-2;
- admiterea cererii nr. 5445481 de înregistrare ca marcă comunitară a mărcii figurative „7Seven Fashion Shoes”, pentru produse din clasele 18 și 25;
- obligarea părților adverse la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii de opoziție și procedurii în calea de atac în fața OAPI.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „7Seven Fashion Shoes”, pentru produse din clasele 18 și 25 — cerere de înregistrare nr. 5445481.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: partea adversă în procedura în fața camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă italiană „7Seven”, având numărul de înregistrare 769296,

pentru produse din clasele 14, 16 și 18; marca figurativă italiană „Seven”, având numărul de înregistrare 928116, pentru produse din clasele 16 și 18.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge cererea de înregistrare pentru produsele din clasa 18.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a exclus în mod eronat existența unui risc de confuzie între semnele respective; încălcarea articolului 65 alineatul (2), coroborat cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs s-a abținut complet să examineze dacă articolul 8 alineatul (5) din regulament trebuie sau nu trebuie aplicat.

Recurs introdus la 9 iunie 2010 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii pronunțate la 25 martie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-102/08, Marcuccio/Comisia**(Cauza T-256/10 P)**

(2010/C 221/80)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurrentului

— În orice caz, anularea în întregime a ordonanței atacate;

— declararea faptului că acțiunea în primă instanță care a făcut obiectul ordonanței atacate era perfect admisibilă;

— în principal: admiterea în întregime a concluziilor recurrentului prezentate în primă instanță;

- obligarea Comisiei la plata către recurent a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le-a efectuat și pe care trebuie să le efectueze în legătură cu procedura în primă instanță și cu cea a prezentului recurs;
- în subsidiar: trimiterea cauzei la Tribunalul Funcției Publice pentru rejudecarea, într-o nouă compunere, a fondului acestei cauze.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs vizează Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 25 martie 2010. Prin această ordonanță, TFP a respins în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit lipsită de orice temei juridic o acțiune având ca obiect constatarea inexistenței sau cel puțin a nelegalității deciziei prin care Comisia a refuzat să îi comunice o copie a fotografiilor făcute la mutarea din locuința de serviciu pe care o ocupa în Luanda (Angola) și distrugerea oricăror documente referitoare la această mutare, precum și obligarea Comisiei la despăgubirea pentru prejudiciul care rezultă din faptul că s-ar fi procedat de către Comisie la mutarea respectivă împotriva voinței recurentului.

În susținerea pretențiilor, recurentul invocă o lipsă totală de motivare, precum și încălcări ale normelor procedurale privind administrarea probei, ale principiului egalității părților în litigiu, ale articolului 94 din Regulamentul de procedură al TFP, ale obligației de sollicitudine a Comisiei față de recurent și ale obligației de bună administrare.

Recurentul susține de asemenea că TFP ar fi omis să se pronunțe cu privire la trei dintre cererile sale.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2010 — Italia/Comisia

(Cauza T-257/10)

(2010/C 221/81)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2010) 1711 final a Comisiei din 24 martie 2010 privind ajutorul de stat nr. C 4/2003 (ex NN 102/2002).
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Italiană a formulat prezenta acțiune la Tribunalul Uniunii Europene împotriva Deciziei C(2010) 1711 final a Comisiei din 24 martie 2010 privind ajutorul de stat nr. C 4/2003 (ex NN 102/2002), notificată prin scrisoarea SG Greffe (2010) D/4224 din 25 martie 2010. Această decizie, adoptată ca urmare a Hotărârii pronunțate de Curte în cauza C-496/06 P Comisia/Italia și WAM, prin care a fost respins recursul declarat de Comisie împotriva hotărârii Tribunalului de admitere a acțiunilor introduse de Italia și de WAM împotriva Deciziei 2006/177/CE a Comisiei privind ajutorul de stat C 4/2003 (ex NN 102/2002) pus în aplicare de Italia în favoarea WAM, consideră incompatibile cu piața comună rata preferențială a dobânzii pentru creditul acordat WAM S.p.A. de statul italian potrivit Legii nr. 394/81 privind măsurile de susținere a exporturilor italiene între anii 1995 și 2000.

În susținerea acțiunii, Republica Italiană invocă următoarele argumente:

Primul motiv: încălcarea articolelor 4 și 5 din Regulamentul nr. 659/99/CE⁽¹⁾ și a principiului *non bis in idem*. În această privință, se arată că precedentă decizie a Comisiei, adoptată în anul 2004 cu privire la același ajutor, a fost anulată integral și cu efect retroactiv de către Tribunalul de Primă Instanță și de către Curtea de Justiție. Ca urmare, Comisia nu a mai adoptat nicio măsură cu privire la acest ajutor, ulterior deciziei de a deschide oficial procedura de investigare în luna ianuarie 2003. În plus, trebuie făcută aplicarea principiului, *non bis in idem*.

Al doilea motiv: încălcarea articolului 108 alineatele (2) și (3) TFUE și a articolelor 4, 6, 7, 10, 13 și 20 din Regulamentul nr. 659/99. Republica Italiană consideră că nou-adoptata decizie cuprinde o analiză în întregime refăcută a ajutorului în discuție, astfel încât ar fi trebuit adoptată la finele unei proceduri oficiale de investigare în regim de contradictorialitate care să implice statul membru și părțile interesate.

Al treilea motiv: încălcarea puterii de lucru judecat. Potrivit reclamantei, hotărârile pronunțate de Tribunal și de Curte cu privire la respectivul ajutor beneficiază de autoritatea de lucru judecat, întrucât ajutorul nu favorizează exportatorii, ci cheltuielile de intrare pe piețe terțe și întrucât simplele trimeri la principiile generale referitoare la ajutoarele de stat care afectează direct piața internă nu sunt suficiente pentru a motiva o decizie care are drept obiect un ajutor cu incidență directă asupra unei piețe terțe, și care, în plus, privește sume minime. Or, în nou-adoptata decizie, Comisia face abstracție de puterea de lucru judecat, limitându-se să aplice principiile menționate.

Al patrulea motiv: încălcarea principiului contradictorialității și a articolului 20 din Regulamentul nr. 659/99, lipsa probatoriului. În această privință, reclamanta precizează că noua decizie a fost adoptată utilizând ca punct de plecare un studiu universitar din anul 2009 privitor la întreprinderea beneficiară, pe care Comisia nu l-a transmis părților interesate și care nu a făcut obiectul niciunei discuții cu acestea anterior adoptării noii decizii.

Al cincilea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 1 alineatul (1) litera (d) și a articolului 2 din Regulamentul nr. 1998/2006; încălcarea puterii de lucru judecat; cuprins contradictoriu. Republica Italiană consideră că ajutoarele în discuție intrau în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1998/2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de minimis, în măsura în care nu depășeau 200 000 euro într-o perioadă de trei ani. Pentru acest motiv, acestea nu constituiau ajutoare de stat și nu ar fi trebuit să facă obiectul unei notificări. Regulamentul citat este aplicabil întrucât împrejurarea că acestea nu reprezentau ajutoare de stat a intrat sub puterea de lucru judecat.

Al șaselea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (3) literele (c) și (d) TFUE și a articolului 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 70/2001. În orice caz, măsurile în discuție reprezentau ajutoare de stat compatibile în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, întrucât favorizau internaționalizarea întreprinderilor comunitare. S-a omis analizarea acestui fapt în cadrul deciziei.

Al șaptelea motiv: încălcarea articolului 14 din Regulamentul nr. 659/99 și a principiului proporționalității. În orice caz, valoarea ajutorului ce trebuie recuperat potrivit calculului Comisiei este excesivă: ajutorul efectiv rezultă din diferența între rata dobânzii de referință la data efectuării plăților în contul finanțării și nivelul ratei dobânzii preferențiale, iar nu din diferența între rata dobânzii de referință în vigoare la data (mult anterioară) a acordării finanțării și rata dobânzii preferențiale menționate.

În plus, Republica Italiană invocă încălcarea obligației de motivare, precum și a celei de respectare a principiului încrederii legitime.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 7 iunie 2010 — Microban International și Microban (Europe)/Comisia

(Cauza T-262/10)

(2010/C 221/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Microban International Ltd (Huntersville, Statele Unite) și Microban (Europe) Ltd (Heath Hayes, Regatul Unit) (reprezentant: M. S. Rydelski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea Deciziei Comisiei 2010/169/UE din 19 martie 2010 privind neinclusiunea substanței 2,4,4'-tricloro-2'-hidroxidifenil eter în lista Uniunii de aditivi care se pot utiliza la fabricarea materialelor și obiectelor din material plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare, în temeiul Directivei 2002/72/CE (JO L 75, p. 25) și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantele solicită, în conformitate cu articolul 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei 2010/169/UE din 19 martie 2010 privind neinclusiunea substanței 2,4,4'-tricloro-2'-hidroxidifenil eter în lista Uniunii de aditivi care se pot utiliza la fabricarea materialelor și obiectelor din material plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare, în temeiul Directivei 2002/72/CE (¹) (JO L 75, p. 25), notificată cu numărul C(2010) 1613.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive:

În primul rând, faptul că decizia atacată nu respectă procedura de autorizare prevăzută de regulamentul cadru ⁽²⁾ întrucât nu are un temei juridic corespunzător pentru adoptarea sa.

În al doilea rând, decizia pârâtei de a nu include produsul în cauză în lista Uniunii de aditivi fără o decizie de gestionare a riscurilor, întemeiată numai pe retragerea cererii inițiale de autorizare, încalcă procedura de autorizare privind produsul în cauză.

În al treilea rând, pârâta a încălcat încrederea legitimă a reclamantelor prin faptul că nu a oferit posibilitatea înlocuirii solicitantului inițial pentru produsul în cauză.

În sfârșit, procedura în urma căreia a fost adoptată decizia atacată nu a respectat principiile generale ale dreptului Uniunii, cum ar fi principiile bunei administrări, transparenței și securității juridice.

(¹) Directiva 2002/72/CE a Comisiei din 6 august 2002 privind materialele și obiectele din material plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare (JO L 220, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 84).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, p. 4, Ediție specială, 13/vol. 45, p. 247).

Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-263/10)

(2010/C 221/83)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Comisiei Europene din 8 aprilie 2010, prin care se prevede suspendarea cererii de plată inter-

mediară introduse de Spania la 17 decembrie 2009, pentru motivele prezentate în prima secțiune a motivelor și principalelor argumente din cererea introductivă;

— admiterea cererii privind plata de penalități de către Comisia Europeană, ca urmare a întârzierii la plata efectivă a sumelor intermediare solicitate, suspendată în mod neîntemeiat;

— obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva deciziei Comisiei de a suspenda termenul de plată al cererii privind plata intermediară introduse de Spania la 17 decembrie 2009. Respectiva cerere de plată intermediară, care se ridică la o valoare de 2 717 227,26 euro, corespunde Programului operativ de intervenție comunitară a Fondului social european în cadrul obiectivului „Competitivitate regională al Comunidad Autónoma de Baleares” (CCI 2007ESO52PO005).

În susținerea concluziilor sale, reclamantul invocă următoarele motive:

— Încălcarea articolului 91 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1083/2006 (¹) al Consiliului din 11 iulie 2006, de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, în măsura în care Comisia, fără niciun raport al unui organism de audit național sau comunitar care să pună în evidență existența unor deficiențe semnificative în funcționarea sistemelor de funcțiune și control, și fără să existe asemenea deficiențe, a ordonat, prin decizia atacată, suspendarea termenului de plată a cererii de plată intermediară formulate de Spania.

— Încălcarea strategiei de control aprobate de Comisie, deoarece Comisia a ordonat suspendarea termenului de plată a respectivei plăți intermediare întrucât a considerat că lipsa auditului sistemelor constituie o întârziere semnificativă în executarea strategiei, în măsura în care această strategie permitea Regatului Spaniei să prezinte auditul sistemelor până la 30 iunie 2010.

— Încălcarea principiului securității juridice, în măsura în care Comisia impută Regatului Spaniei că a întârziat efectuarea auditului sistemelor în raport cu termenul prevăzut în calendarul convenit cu Comisia însăși, întrucât această cerință nu putea fi prevăzută de autoritățile spaniole.

- Încălcarea principiului încrederii legitime, în măsura în care autoritățile naționale au acționat pe baza unor calendare de audit pe care Comisia le aprobase în strategie, calendare care au fost respectate, fără ca, în vreun moment, Comisia să arate că acest lucru implica vreo deficiență în sistemul de gestiune și control.
- Încălcarea principiului proporționalității deoarece măsura adoptată de Comisie este disproporționată și contrară unei gestiuni financiare eficiente și există alte instrumente juridice mai puțin oneroase pentru a atinge același obiectiv.
- În ultimul rând, Regatul Spaniei solicită penalități de întârziere în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1083/2006, al articolului 83 din Regulamentul nr. 1605/2002 ⁽²⁾ și al articolului 106 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2342/2002 al Comisiei ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006, de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO L 210, p. 25, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 25, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-264/10)

(2010/C 221/84)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: Díaz Abad Nuria, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Comisiei Europene din 10 mai 2010, prin care se admite suspendarea cererii de plată intermediară

trimisă de Spania la 18 decembrie 2008 pentru motivele expuse la punctul I din temeiurile juridice ale prezentului memoriu;

- declararea faptului că este necesară obligarea Comisiei Europene la plata dobânzilor care rezultă din întârzierea la plata efectivă a cererilor intermediare blocate în mod incorect;

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect decizia Comisiei de a întrerupe termenul de plată a cererii de plată intermediară trimisă de Spania la 18 decembrie 2009. Această cerere de plată intermediară, care se ridică la suma de 37 320 854,12 euro, corespunde Programului operațional de intervenție comunitară din Fondul Social European de luptă împotriva discriminării în cadrul obiectivelor de convergență și de competitivitate regională și de ocupare a forței de muncă în Spania (CCI2007ESO5UPO002).

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-263/10 Spania/Comisia.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-265/10)

(2010/C 221/85)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei Europene din 15 aprilie 2010 prin care se admite suspendarea cererii intermediare de plată prezentate de Spania la 11 decembrie 2009 pentru motivele prevăzute la punctul I din motivarea în drept a prezentului înscris;

— declararea faptului că este întemeiată obligarea Comisiei Europene la plata dobânzilor ce rezultă din întârzierea plății efective a cererilor intermediare blocate în mod incorrect;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect decizia Comisiei de a întrerupe termenul de plată pentru o cerere de plată intermediară prezentată de Spania la 11 decembrie 2009. Cererea de plată intermediară menționată, în valoare de 27 754 408,38 euro, corespunde Programului Operațional de Intervenție Comunitară din Fondul Social European, în cadrul obiectivului de convergență al comunității autonome Galicia (CCI 2007ESO51PO004).

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-263/10, Spania/Comisia.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-266/10)

(2010/C 221/86)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Comisiei Europene din 8 aprilie 2010, prin care se prevede suspendarea cererii de plată intermediară introduse de Spania la 10 decembrie 2009, pentru motivele prezentate în prima secțiune a motivelor și principalelor argumente din cererea introductivă;

— admiterea cererii privind plata de penalități de către Comisia Europeană, ca urmare a întârzierii la plata efectivă a sumelor intermediare solicitate, suspendată în mod neîntemeiat;

— obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comisiei de a suspenda termenul de plată al cererii privind plata intermediară introduse de Spania la 10 decembrie 2009. Respectiva cerere de plată intermediară, care se ridică la o valoare de 6 509 540,26 euro, corespunde Programului operativ de intervenție comunitară a Fondului social european în cadrul obiectivului „Competitivitate regională al País Vasco” (CCI 2007ESO52PO010).

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-263/10, Spania/Comisia.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2010 — Conceria/OAPI — Dima (KARRA)

(Cauza T-270/10)

(2010/C 221/87)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Italia) (reprezentant: P. Picciolini, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a doua de recurs din 29 martie 2010 care a soluționat calea de atac formulată împotriva deciziei OAPI referitoare la procedura de opoziție nr. B 1171453, introdusă de Conceria Kara împotriva cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5346457.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: DIMA — TEKSIL DERI INSAAT MADEM TURIZM ORMAN URÜNLERE SANAYI VE TICARET LTD. STI.

Marca comunitară vizată: marca verbală „KARRA”, pentru produse și servicii din clasele 3, 9, 18, 20, 24, 25 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile italiene figurative „KARA” (nr.765 532, pentru produse din clasa 35, și nr. 761 972, pentru produse și servicii din clasele 18 și 25), marca figurativă comunitară nr. 887 810 („KARA”) pentru produse aparținând, printre altele, claselor 18 și 25, și denumirea comercială a societății italiene „CONCERIA KARA S. R. L.” a cărei utilizare este revendicată pentru aceleași produse și servicii ca și mărcile anterioare.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: lipsa motivării; interpretarea și aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2010 — H/Consiliul și alții

(Cauza T-271/10)

(2010/C 221/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: H (Catania, Italia) (reprezentanți: C. Mereu și M. Velardo, avocați)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană și Misiunea de Poliție a Uniunii Europene în Bosnia și Herțegovina („MPUE”)

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei atacate din 7 aprilie 2010 și, dacă se impune, decizia din 30 aprilie 2010;

— obligarea părților la plata daunelor suferite de reclamantă evaluate la 30 000 de euro;

— obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată cu o dobândă de 8 %.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea formulată, reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea deciziei adoptate de Misiunea de Poliție a Uniunii Europene în Bosnia și Herțegovina (MPUE) la 7 aprilie 2010 și, dacă se impune, a deciziei de confirmare subsecvente din 30 aprilie 2010, prin care s-a decis să o nouă repartizare a reclamantului de la cartierul general al Misiunii de la Sarajevo la biroul regional de la Banja Luka și să îl retrogradeze. Pe de altă parte, reclamantul solicită, în temeiul articolului 340 TFUE, acordarea de despăgubiri în valoare de 30 000 de euro.

Reclamantul susține că Tribunalul de Primă Instanță are competența de a soluționa prezenta cauză, în conformitate cu Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 9 octombrie 2006 în cauza F 53/06, Gualtieri/Comisia.

Reclamantul invocă următoarele motive în susținerea pretențiilor sale.

În primul rând, reclamanta invocă abuzul de putere întrucât nu exista un motiv obiectiv care să justifice noua repartizare.

În al doilea rând, reclamantul apreciază că decizia atacată este nemotivată, dat fiind că Misiunea de Poliție a Uniunii Europene în Bosnia și Herțegovina nu a justificat motivele operaționale care au stat la baza noii repartizări.

În al treilea rând, a existat o eroare vădită de apreciere dat fiind că nu era necesară repartizarea urgentă a unui procuror la biroul regional de la Banja Luka

În plus, s-a încălcat Decizia 2009/906/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2009 (!) deoarece șeful Misiunii nu era abilitat să repartizeze din nou personalul, ci doar să se ocupe de gestiunea în mod curent a resurselor de personal.

În sfârșit, reclamanta solicită acordarea de despăgubiri pentru hărțuirea morală.

(¹) Decizia 2009/906/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2009 privind Misiunea de Poliție a Uniunii Europene (MPUE) în Bosnia și Herțegovina (JO L 322, p. 22).

Acțiune introdusă la 18 iunie 2010 — Olive Line International/OAPI — O. International (O•LIVE)

(Cauza T-273/10)

(2010/C 221/89)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Olive Line International, S. L. (Madrid, Spania)
(reprezentant: P. Koch Moreno, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: O. International, S.r.l (Spoleto, Italia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 aprilie 2010 în cauza R 4/2009-4;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată și

— obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată în cazul în care devine intervenientă în cauză.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „O•LIVE” pentru produse și servicii din clasele 3 și 44 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5715008.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă comunitară înregistrată nr. 5086657 „Olive Line” pentru produse din clasele 3, 29 și 30; marca figurativă spaniolă înregistrată nr. 2741533 „Olive Line” pentru produse din clasele 3, 29 și 30; marca verbală spaniolă înregistrată nr. 2525564 „Olive Line” pentru produse din clasa 3.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât camera de recurs a apreciat în mod eronat că nu exista risc de confuzie între mărcile în cauză.

Acțiune introdusă la 21 iunie 2010 — Wesergold Getränkeindustrie/OAPI — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Cauza T-278/10)

(2010/C 221/90)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Germania) (reprezentanți: P. Goldenbaum, I. Rohr și T. Melchert, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania)

Concluziile reclamantei

— anularea Deciziei Primei Camere de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 martie 2010 în cauza R 770/2009-1;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Lidl Stiftung & Co. KG

Marca comunitară vizată: marca verbală „WESTERN GOLD” pentru servicii din clasa 33.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: o marcă verbală națională și comunitară „WeserGold” pentru produse din clasele 29, 31 și 32; o marcă verbală națională și internațională „Wesergold” pentru produse din clasele 29, 31 și 32 și o marcă verbală națională „WESERGOLD” pentru produse din clasa 32.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și respinge opoziția.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât între mărcile aflate în opoziție există pericol de confuzie, încălcarea articolului 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât camera de recurs nici nu respins acțiunea, nici nu a verificat în rest temeinicia opoziției, în continuare încălcarea articolului 75 teza a doua din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 din cauza nerespectării dreptului de a fi ascultat al reclamantei, precum și încălcarea articolului 75 prima teză din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât camera de recurs nu a motivat decizia.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 30 iunie 2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap/Comisia

(Cauza T-286/10)

(2010/C 221/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Fondation de l'Institut de Recherche Idiap (reprezentant: G. Chapus-Rapin, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— în prealabil, acordarea unui efect suspensiv prezentei acțiuni;

— în principal,

— declararea admisibilității acțiunii;

— admiterea acțiunii;

— în consecință,

— anularea Deciziei din 11 mai 2010 adoptată de Comisia Europeană;

— declararea eligibilității în vederea finanțării din fondurile externe ale Uniunii Europene a costurilor privind cercetătorii din cadrul IDIAP care beneficiază de contracte de muncă cu durată nedeterminată și care lucrează în programele AMIDA, BACS și DIRAC;

— dispunerea în sensul că IDIAP nu are obligația de a rambursa 98 042,45 de euro pentru DIRAC și 251 505,76 de euro pentru AMIDA;

— obligarea Comisiei Europene să suporte toate cheltuielile de procedură;

- obligarea Comisiei Europene să suporte toate cheltuielile și onorariile avocatului IDIAP;
- în subsidiar,
- declararea admisibilității acțiunii;
- admiterea acțiunii;
- în consecință,
- anularea Deciziei din 11 mai 2010 adoptată de Comisia Europeană;
- dispunerea realizării unui nou audit al IDIAP de către Comisia Europeană și a încredințării acestuia unei alte instituții decât Treureva;
- obligarea Comisiei Europene să suporte toate cheltuielile de procedură;
- obligarea Comisiei Europene să suporte toate cheltuielile și onorariile avocatului IDIAP.
- modelul de contract care se află la baza contractelor AMIDA, BACS și DIRAC nu ar exclude din costurile eligibile contractele de muncă cu durată nedeterminată;
- legătura dintre contractele de muncă ale cercetătorilor și proiectele AMIDA, BACS și DIRAC ar fi menționate expres în contractele de muncă;
- contractele de muncă ale cercetătorilor nu ar exista decât datorită proiectelor, reclamanta neavând fonduri proprii pentru a plăti cercetători în afara proiectelor;
- cel mai bun mijloc pentru a își asigura posibilitatea de a se separa de cercetători la sfârșitul unui proiect ar fi contractul pe durată nedeterminată, întrucât în dreptul elvețian (locul de stabilire a reclamantei) acesta poate fi reziliat în orice moment fără justificare după un preaviz scurt;
- interpretarea Comisiei este contrară principiului bunei credințe și principiului încrederii legitime, întrucât această interpretare a fost modificată progresiv;
- în subsidiar, procedura de audit care face obiectul deciziei atacate conține vicii iremediabile care trebuie să determine anularea acesteia.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, fondată pe o clauză compromisorie, reclamanta solicită în esență Tribunalului să constate eligibilitatea costurilor efectuate cu privire la cercetătorii care beneficiază de contracte de muncă cu durată nedeterminată în cadrul contractelor AMIDA, BACS și DIRAC ce se înscriu în cadrul programelor specifice de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrație intitulate „Integrarea și consolidarea spațiului european al cercetării (2000 2006)” și „Tehnologii pentru societatea informației (2000 2006)”.

În susținerea acțiunii, reclamanta afirmă că:

- modul în care Comisia Europeană interpretează contractele AMIDA, BACS și DIRAC, potrivit căruia costurile privind contractele de muncă cu durată nedeterminată ale cercetătorilor constituie costuri de funcționare obișnuite neeligibile, iar nu costuri suplimentare legate de proiecte, este arbitrar sau cel puțin fondat în mod greșit, în măsura în care:

Ordonanța Tribunalului din 18 iunie 2010 — Ecolan Research & Development/OAPI (CAPS)

(Cauza T-452/07) ⁽¹⁾

(2010/C 221/92)

Limba de procedură: suedeza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 51, 23.2.2008.

**Ordonanța Tribunalului din 18 iunie 2010 — Global Digital
Disc/Comisia****(Cauza T-96/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/93)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008.**Ordonanța Tribunalului din 16 iunie 2010 — CPS Color
Group/OAPI — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)****(Cauza T-295/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/94)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 27.9.2008.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 9 iunie 2010 — Marcuccio/Comisia

(Cauza F-56/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubiri —
Acces al administrației la locuința de serviciu a unui
funcționar — Respectarea domiciliului și a vieții private)

(2010/C 221/95)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentanți: G.
Cipressa, ulterior G. Cipressa și L. Mansullo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C.
Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. dal Ferro, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei prin care se respinge cererea reclaman-
tului având ca obiect, pe de o parte, repararea pretinsului
prejudiciu suferit ca urmare a faptului că agenți ai Comisiei ar fi
pătruns, la 8 aprilie 2002, în locuința sa de serviciu din Luanda
și, pe de altă parte, transmiterea copiilor fotografiilor făcute la
acel moment și distrugerea oricărei documentații privind acest
eveniment

Dispozitivul

- 1) Obligă Comisia Europeană la plata sumei de 5 000 de euro către
domnul Marcuccio.
- 2) Anulează decizia din 11 septembrie 2008 a Comisiei Europene,
în măsura în care aceasta a respins solicitarea domnului Marcuccio
din 24 aprilie 2008 având drept scop transmiterea fotografiilor,
distrugerea fotografiilor și comunicarea informațiilor referitoare la
această distrugere.
- 3) Respinge celelalte capete de cerere.
- 4) Obligă Comisia să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum
și o pătrime din cheltuielile de judecată efectuate de domnul
Marcuccio.

- 5) Îl obligă pe domnul Marcuccio să suporte trei pătrimi din propriile
cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 205, 29.8.2009, p. 48.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2010 — Kaser/Comisia

(Cauza F-45/10)

(2010/C 221/96)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ferdinand Kaser (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M.
Schober, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

În primul rând, anularea deciziei Comisiei Europene CMS
07/046 de încetare a relațiilor de muncă ale reclamantului
fără reducerea drepturilor la pensie, în vigoare de la 15
august 2009, precum și anularea tuturor deciziilor adoptate
cu privire la reclamant în cursul perioadei dintre luna
septembrie 2003 și data încetării relațiilor de muncă ale recla-
mantului și, în al doilea rând, cerere de daune-interese

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei CMS 07/046 pentru hărțuire, eroare de
gestiune și încălcarea dreptului de a fi ascultat;
- anularea tuturor deciziilor adoptate de AIPN cu privire la
reclamant între luna septembrie 2003 și data încetării rela-
țiilor de muncă ale reclamantului pentru hărțuire și eroare
de gestiune rezultată din încălcarea dreptului reclamantului
de a fi ascultat;
- acordarea permisiunii de ascultare a reclamantului în temeiul
articolului 7 alineatul (1) și al articolului 24 din Statut și
examinarea cererilor adresate în februarie 2008 și
martie 2008;

— acordarea cu caracter simbolic a unui euro către reclamant, cu titlu de daune interese pentru prejudiciul moral și profesional pe care l-a suferit, astfel cum se precizează în prezenta acțiune, în măsura în care aceasta nu are drept obiect obținerea unei sume de bani, ci restabilirea demnității și a reputației profesionale a reclamantului.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2010 — Hecq/Comisia

(Cauza F-47/10)

(2010/C 221/97)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor Comisiei prin care se refuză recunoașterea invalidității permanente parțiale a reclamantului, în sensul articolului 73 din statut și prin care se pun în sarcina acestuia o parte dintre cheltuielile și onorariile medicale plătite cu ocazia lucrărilor comisiei medicale

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei adoptate de AIPN la 5 martie 2010 (și notificată prin e-mail la 8 martie 2010), prin care a fost respinsă reclamația formulată de reclamant în data de 9 decembrie 2009, împotriva a două decizii administrative din data de 7 septembrie 2009 care refuzau în mod definitiv recunoașterea oricărei invalidități a reclamantului, în temeiul articolului 73 al statutului și care, pe de altă parte, impuneau reclamantului să suporte jumătate din cheltuielile și onorariile medicului care a prezidat comisia medicală, în sumă de 500 € (redușă ulterior la 300 €) și să suporte de asemenea în totalitate cheltuielile și onorariile medicului care l-a reprezentat în cadrul lucrărilor comisiei medicale menționate;
- anularea, de asemenea, a deciziilor menționate din data de 7 septembrie 2009;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 24 iunie 2010 — De Nicola/BEI

(Cauza F-49/10)

(2010/C 221/98)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei comunicate reclamantului la 11 mai 2010, în partea în care, în esență, se refuză încercarea de soluționare amiabilă a litigiului prin respingerea implicită a cererii de rambursare a unei cheltuieli medicale pentru o terapie laser și obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 3 000 EUR, majorată cu dobânzi, și reevaluarea monetară a sumelor recunoscute

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei comunicate prin e-mailul din 11 mai 2010;
- obligarea BEI la restituirea către reclamantă a sumei de 3 000 EUR, cheltuită pentru terapia laser efectuată în 2007, pe lângă repararea prejudiciului rezultat din deprecierea monetară și dobânzi la sumele recunoscute;
- obligarea Băncii Europene de Investiții la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2010 — Merhzaoui/Consiliul

(Cauza F-52/10)

(2010/C 221/99)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mohamed Merhzaoui (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei din 12 mai 2010 de stabilire a raportului de evaluare definitiv întocmit în privința reclamantului pentru perioada 1 ianuarie 2008–30 iunie 2009

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 12 mai 2010 de stabilire a raportului de evaluare definitiv întocmit în privința reclamantului pentru perioada 2008–2009;
 - obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
-

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO